

บทที่ 3

บทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดต่อบัตรอิเล็กทรอนิกส์ในต่างประเทศ

ในบทนี้จะกล่าวถึงหลักกฎหมายของประเทศต่างๆที่นำมาบังคับใช้กับการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคล โดยในส่วนแรกจะกล่าวถึงลักษณะของกฎหมายในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและเป็นผู้ริเริ่มนำบัตรเครดิตซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลมาใช้เป็นประเทศแรกและใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบันว่ามีกฎหมายฉบับใดบ้างที่ใช้บังคับกับการกระทำความผิดต่อเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคล ส่วนที่สองจะกล่าวถึงหลักกฎหมายของประเทศอังกฤษว่าสามารถนำกฎหมายที่มีอยู่มาปรับใช้เพื่อลงโทษกับการกระทำความผิดลักษณะดังกล่าวอย่างไร เช่น Theft Act 1968 and 1978 Forgery and Counterfeit Act 1981 และ Computer Misuse Act 1990

3.1 ประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ตระหนักถึงความสำคัญและความร้ายแรงของการทุจริตที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดต่อเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลในประเภทต่างๆไม่ว่าจะเป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับการเงินการธนาคาร เช่น บัตรเครดิต บัตรเดบิต บัตรเอทีเอ็ม หรือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงตัวบุคคลในการเข้าทำธุรกรรม เช่น บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประกันสังคม รวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้ระบุตัวบุคคล (access device) ประเภทต่างๆที่มีได้มีลักษณะเป็นบัตร เช่น รหัสผ่าน รหัสประจำตัว หรือหมายเลขชุดอิเล็กทรอนิกส์ ได้มีการบัญญัติกฎหมายขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองและใช้บังคับกับการกระทำความผิดต่อเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลเป็นการเฉพาะทั้งในระดับของกฎหมายของสหพันธรัฐและในระดับของกฎหมายของมลรัฐต่างๆ ซึ่งสามารถแยกพิจารณากฎหมายดังกล่าว ได้ดังนี้

3.1.1 Truth in Lending Act 1974

บทบัญญัติที่กำหนดนี้กำหนดขึ้นเพื่อให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อให้แก่ผู้บริโภคทั้งก่อน ในขณะที่มีการให้สินเชื่อ และภายหลังจากที่มีการให้สินเชื่อแล้ว นอกจากนั้นยังมีบทบัญญัติที่กำหนดความผิดเกี่ยวกับการฉ้อฉลโดยการใช้บัตรเครดิตด้วยเพื่อเป็นการส่งเสริมให้มี

การใช้บัตรเครดิตโดยถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด โดยบัญญัติไว้ในบทที่ 15 เรื่อง COMMERCE AND TRADE CHAPTER 41 CONSUMER CREDIT PROTECTION ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา (United State Code หรือ U.S.C.) ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้นิยามความหมายของ คำศัพท์ต่างๆไว้ดังนี้

ตามมาตรา 1602(k) ได้ให้นิยามความหมายของ "บัตรเครดิต" หมายถึง บัตร (card) แผ่นโลหะ (plate) สมุดคูปอง (coupon book) หรือเครื่องมือเครดิตอื่นใด ซึ่งมีขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้มาซึ่งเงิน ทรัพย์สิน แรงงาน บริการ โดยการใช้เครดิต¹

มาตรา 1644 ได้ให้คำนิยามความหมายของ "บัตรเครดิตที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย" หมายถึง บัตรเครดิตซึ่งถูกปลอม ดัดแปลง ปลอมลายมือชื่อ ถูกขโมย หรือได้รับมาโดยการฉ้อฉล

นอกจากนั้นมาตรา 1644 ยังกำหนดให้การกระทำดังต่อไปนี้เป็นความผิด

1. การใช้บัตรเครดิตที่ปลอม ดัดแปลง ปลอมลายมือชื่อ สูญหาย ถูกขโมย หรือได้มาโดยการฉ้อฉล เพื่อให้ได้มาซึ่งเงิน สินค้า บริการ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งมีค่าไม่น้อยกว่า 1,000 เหรียญสหรัฐ ในช่วงระยะเวลา 1 ปี โดยการกระทำดังกล่าวมีผลกระทบต่อการค้าระหว่างมลรัฐหรือการค้าระหว่างประเทศ²

2. การกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือโดยมีเจตนาฉ้อฉล ทำการโอน พยายามหรือวางแผนให้มีการโอนบัตรเครดิตปลอม ดัดแปลง ปลอมลายมือชื่อ สูญหาย ถูกขโมย หรือได้มาโดย

¹Title 15 U.S.C., Section 1602(k) "The term "credit card" means any card, plate, coupon book or other credit device existing for the purpose of obtaining money, property, labor, or services on credit."

²Title 15 U.S.C., Section 1644(a) "Use, attempt or conspiracy to use card in transaction affecting interstate or foreign commerce

Whoever knowingly in a transaction affecting interstate or foreign commerce, uses or attempts or conspires to use any counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit card to obtain money, goods, services, or anything else of value which within any one-year period has a value aggregating \$1,000 or more"

และโปรดดู สุรเชษฐ์ ชีวีนิจ, กฎหมายบัตรเครดิต (Laws on credit card), หนังสือประกอบการเรียนการสอน กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ปีการศึกษา 2544, น. 46.

การฉ้อฉลในการค้าระหว่างมลรัฐหรือการค้าระหว่างประเทศ ทั้งที่รู้ว่าบัตรดังกล่าวถูกปลอม ดัดแปลง ปลอมลายมือชื่อ สูญหาย ถูกขโมย หรือได้มาโดยการฉ้อฉล³

3. การกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือโดยเจตนาฉ้อฉลใช้เครื่องมือใดๆในการค้า ระหว่างมลรัฐหรือการค้าระหว่างประเทศ เพื่อขายหรือโอนบัตรเครดิต โดยรู้ว่าบัตรดังกล่าวถูก ปลอม ดัดแปลง ปลอมลายมือชื่อ สูญหาย ถูกขโมย หรือได้มาโดยการฉ้อฉล⁴

4. การรับ ซอนเร้น ใช้ หรือโอนเงิน สินค้า บริการ หรือสิ่งอื่นใดที่มีค่า (เว้นแต่ตัวสำหรับการขนส่งระหว่างมลรัฐหรือในต่างประเทศ) รวมกันแล้วมีมูลค่ารวมกันตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไป ภายในระยะเวลา 1 ปี และการกระทำนั้นก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายหรือเป็นส่วนหนึ่งของการค้า ระหว่างมลรัฐหรือการค้าต่างประเทศ โดยผู้รับได้มาโดยการใช้อัตราเครดิตปลอม ดัดแปลง ปลอมลายมือชื่อ สูญหาย ถูกขโมย หรือได้มาโดยการฉ้อฉล⁵

5. การรับ ซอนเร้น ใช้ หรือโอนตัวสำหรับการขนส่งระหว่างมลรัฐหรือในต่างประเทศ ตั้งแต่ 1 ชิ้นขึ้นไป ซึ่งตัวดังกล่าวมีจำนวนรวมกันแล้วมีมูลค่าไม่น้อยกว่า 500 เหรียญสหรัฐ ภายใน

³Title 15 U.S.C., Section 1644(b) "Whoever, with unlawful or fraudulent intent, transports or attempts or conspires to transport in interstate or foreign commerce a counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit card knowing the same to be counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained"

⁴Title 15 U.S.C., Section 1644(c) "Whoever, with unlawful or fraudulent intent, uses any instrumentality of interstate or foreign commerce to sell or transport a counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit card knowing the same to be counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained"

⁵Title 15 U.S.C., Section 1644(d) "Whoever knowingly receives, conceals, uses, or transports money, goods, services, or anything else of value (except tickets for interstate or foreign transportation) which (1) within any one-year period has a value aggregating \$1,000 or more, (2) has moved in or is part of, or which constitutes interstate or foreign commerce, and (3) has been obtained with a counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit card"

ระยะเวลา 1 ปี และผู้นั้นได้มาโดยการใช้อัตราเครดิตปลอม ดัดแปลง ปลอมลายมือชื่อ สัญญา ถูกขโมย หรือได้มาโดยการฉ้อฉล⁶

6. การขนส่งซึ่งมีผลต่อการค้าระหว่างมลรัฐหรือการค้าต่างประเทศทำให้ได้มาซึ่งเงิน สินค้า บริการ หรือสิ่งอื่นใดที่มีค่าภายในระยะเวลา 1 ปี มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐ ขึ้นไป ซึ่งเป็นการได้มาโดยการใช้อัตราเครดิตปลอม ดัดแปลง ปลอมลายมือชื่อ สัญญา ถูกขโมย หรือได้มาโดยการฉ้อฉล โดยรู้ว่าบัตรดังกล่าวถูกปลอม ดัดแปลง ปลอมลายมือชื่อ สัญญา ถูกขโมย หรือได้มาโดยการฉ้อฉลอยู่ในข่ายเป็นการกระทำความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินกว่า 10,000 เหรียญสหรัฐ หรือจำคุกไม่เกินกว่า 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ⁷

ซึ่งกฎหมายฉบับนี้มีปัญหาการบังคับใช้ที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. กฎหมายฉบับนี้มุ่งคุ้มครองเฉพาะการกระทำความผิดที่มีการใช้ตัวบัตรเครดิต เท่านั้น เพราะได้นิยามความหมายของบัตรเครดิตไว้ในมาตรา 1602 (k) ว่า “บัตรเครดิต คือ บัตรใดๆ...ที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ได้รับเงิน ทรัพย์สิน ...โดยใช้เครดิต” จึงไม่คุ้มครองถึงการใช้อัตราเครดิตในรูปแบบอื่น เช่น การทุจริตโดยใช้หมายเลขบัตรเครดิต เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากในคดี *United States v Callihan* ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าการที่จำเลยติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์ทางไกลระหว่างมลรัฐโดยใช้หมายเลขบัตรเครดิตที่ได้มาโดยทุจริตไม่เป็นความผิด ซึ่งศาลเห็นว่าการกระทำความผิดต่อ บัตรเครดิต ตามมาตรา 1644 ไม่ได้ขยายความไปถึงหมายเลขบัตรเครดิตด้วย

⁶Title 15 U.S.C., Section 1644(e) “Whoever knowingly receives, conceals, uses, sells, or transports in interstate or foreign commerce one or more tickets for interstate or foreign transportation, which (1) within any one-year period have a value aggregating \$500 or more, and (2) have been purchased or obtained with one or more counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit cards”

⁷Title 15 U.S.C., Section 1644(f) “Whoever in a transaction affecting interstate or foreign commerce furnishes money, property, services, or anything else of value, which within any one-year period has a value aggregating \$1,000 or more, through the use of any counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit card knowing the same to be counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained--shall be fined not more than \$10,000 or imprisoned not more than ten years, or both”

เพราะไม่ใช่การใช้บัตรเครดิต แต่อาจมีความผิดภายใต้บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการฉ้อโกงได้⁶ ต่อมา มีคดีระหว่าง United States v Bice-bey ที่ตัดสินว่าการที่จำเลยส่งซื้อสินค้าจากมลรัฐอื่นโดยใช้หมายเลขบัตรเครดิตของผู้อื่นโดยปราศจากอำนาจ จำเลยต้องรับผิดชอบตามมาตรา 1644 เพราะในการซื้อขายที่เกิดขึ้นผู้ขายไม่ได้เห็นบัตรเครดิต หากเป็นการใช้หมายเลขบัตรเครดิตผ่านทางโทรศัพท์เท่านั้น อีกทั้ง Bice-bey ก็ไม่ใช่เจ้าของบัตรเครดิตจึงเป็นการใช้บัตรโดยไม่มีอำนาจ จึงเท่ากับเป็นการลักทรัพย์หรือได้รับบัตรเครดิตมาโดยการฉ้อฉล ซึ่งหมายเลขบัตรเครดิตถือเป็นส่วนที่เป็นสาระสำคัญของบัตรเครดิต ดังนั้น การฉ้อโกงหมายเลขบัตรเครดิตย่อมเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 1644 ด้วย⁹ แต่อย่างไรก็ดี นักกฎหมายส่วนใหญ่ก็ยังมีความเห็นตามความเห็นของศาลในคดี United States v Callihan อยู่ จึงทำให้เกิดช่องว่างในการบังคับใช้กฎหมายต่อการกระทำความผิดต่อหมายเลขบัตรเครดิตอย่างยิ่ง

2. กฎหมายฉบับนี้จำกัดห้ามเฉพาะการใช้บัตรเครดิตที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไป ต่อหนึ่งใบในระยะเวลา 1 ปี ดังนั้น หากมีการใช้บัตรเครดิตในแต่ละใบโดยทุจริตทำให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินหรือบริการที่มีมูลค่ารวมกันไม่ถึง 1,000 เหรียญสหรัฐแล้ว ย่อมไม่มีความผิด จึงเกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลงโทษกับผู้กระทำความผิดที่หลีกเลี่ยงมิให้มูลค่าของการใช้บัตรเครดิตแต่ละใบมีมูลค่าถึง 1,000 เหรียญสหรัฐ

3.1.2 The Credit Card Fraud Act 1984¹⁰

บทบัญญัตินี้บัญญัติขึ้นเพื่อใช้ในการปราบปรามการฉ้อฉลด้วยการใช้บัตรเครดิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยบัญญัติไว้ในบทที่ 18 มาตรา 1029 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา (United State Code หรือ U.S.C.) เรื่อง การฉ้อฉลและการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมต่อด้วยอุปกรณ์ในการเข้าถึง (Fraud and Related Activity in Connection with Access device) ซึ่งเป็นกฎหมายของรัฐบาลกลางที่กำหนดเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางอาญาและ

⁶ ฌ็องนันทน์ อัสวเลิศศักดิ์, วรกร โอภาสนันท์ และวิลลี อมราภรณ์, "การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตของประเทศสหรัฐอเมริกา." วารสารกฎหมายปกครอง, เล่มที่ 21 ตอน 1(2545), น. 9.

⁹ เพิ่งอ้าง.

¹⁰ Title 18 United State Code Chapter 47 section 1029 Fraud and Related Activity in Connection with Access device.

วิธีพิจารณาคriminal (Federal Crime & Criminal Procedure) ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภาองเกรส (Congress) เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 1984 เพื่อใช้บังคับลงโทษการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ทุกประเภทที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะบัตรเครดิต หากแต่รวมถึงหมายเลขบัตรเครดิตด้วย นอกจากนั้น ยังเพื่อแก้ไขปัญหาละเมิดการบังคับใช้มาตรา 1644 ของ Truth in Lending Act 1974 ข้างต้น¹¹ และ The Electronic Funds Transfer Act (15 U.S.C. มาตรา 1693 n (b)) เช่น ให้ครอบคลุมการฉ้อฉลหรือการกระทำความผิดในลักษณะที่เป็นการใช้เพียงหมายเลขบัตรเครดิตโดยมิได้ใช้ตัวบัตรในการกระทำความผิดเพราะเดิมไม่สามารถลงโทษบุคคลผู้ซึ่งปลอมบัตรหรือผู้ซึ่งขโมยหมายเลขบัตรเครดิตและใช้เพียงหมายเลขบัตรในการซื้อสินค้าโดยการซื้อโง่ได้ (United States v Ryan (1990, CA10 Kan) 894 F2d 355) หรือกำหนดความผิดสำหรับการใช้บัตรเครดิตซึ่งได้มาจากผู้ถือบัตรโดยชอบด้วยกฎหมายที่รับรู้และยินยอมให้กลุ่มคนร้ายนำไปซื้อโง่บริษัทผู้ออกบัตรได้ หรือกำหนดให้บุคคลที่ครอบครองบัตรเครดิตไว้หลายใบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดต้องรับโทษ เพราะเดิมกฎหมายไม่อาจลงโทษกรณีดังกล่าวได้หากไม่ปรากฏหลักฐานว่าเขาได้ใช้ โอน หรือขายซึ่งบัตรเครดิตนั้น หรือกำหนดให้การใช้บัตรเครดิตซื้อสินค้าซึ่งมีมูลค่ารวมกันตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไป ภายในระยะเวลา 1 ปี ให้คิดมูลค่าจากมูลค่ารวมของการใช้บัตรทุกใบมิใช่คิดจากมูลค่าการใช้บัตรเพียงใบเดียวเหมือนมาตรา 1644 รวมทั้งการให้คำนิยามของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) เพื่อคุ้มครองเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลให้กว้างขวางขึ้น เพราะเห็นว่าการพัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุปกรณ์อำนวยความสะดวกมีมากยิ่งขึ้น จึงต้องรองรับสิ่งที่เป็นมากกว่าบัตรเครดิตโดยทั่วไป ซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ได้รวมถึงรหัสผ่านเพื่อโทรศัพท์ทางไกลด้วย (long-distance telecom access codes)¹² ดังนี้

มาตรา 1029(e)(1) บัญญัติว่า "อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) หมายความว่า รวมถึง บัตร แผ่น รหัส หมายเลขบัญชี เลขที่ชุดอิเล็กทรอนิกส์ เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ เลขที่

¹¹ สุรเชษฐ์ ชีรวินิจ, กฎหมายบัตรเครดิต (Laws on credit card), หนังสือประกอบการเรียนการสอน กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ปีการศึกษา 2544, น. 52.

¹² Theresa L. Kruk, "What constitutes violation of 18 U.S.C. section 1029; prohibition fraud or related activity in connection with credit card or other credit access device," <www.westlaw.com>, 2 January 2006.

บัตรประจำตัวประชาชน หรือบริการโทรคมนาคมอื่นๆ และอุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นๆที่ใช้ในการเข้าถึง บัญชีไม่ว่าด้วยวิธีใด ซึ่งสามารถใช้ได้โดยตัวของมันเองหรือใช้ร่วมกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง อื่นๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งเงิน สินค้า บริการหรือสิ่งของที่มีค่าอื่นใด หรือนำไปใช้เพื่อที่จะโอนเงิน (ซึ่งเป็นการโอนเงินด้วยวิธีอื่นที่นอกเหนือจากแบบเดิมที่ใช้กระดาษ)"¹³

กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าอุปกรณ์ต่างๆที่เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง เช่น

ในคดี *United States v Caputo* (1987, CA2 NY) 808 F2d 963 ศาลได้ตัดสินว่า การที่ จำเลยซึ่งครอบครองใบเสร็จรับเงินของร้านอาหารซึ่งเป็นสำเนาใบบันทึกการขายที่เกิดจากการ ใช้บัตรวีซ่าและมาสเตอร์การ์ดจำนวน 85 ใบนั้น ถือว่าหมายเลขบัตรเครดิตที่ปรากฏบนใบบันทึก การการขายมีลักษณะที่เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) เพราะสามารถใช้ได้ด้วย ตัวของมันเองหรือใช้ร่วมกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) อื่นๆ อันสามารถนำไปใช้ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งมีค่า นอกจากนั้น การร่างกฎหมายมาตรา 1029 ก็เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้ หมายเลขบัตรเครดิตโดยมิชอบที่กำลังทวีความรุนแรงขึ้น ซึ่งหมายเลขดังกล่าวมิได้จำกัดเฉพาะที่ พิมพ์ลงในบัตรพลาสติกเท่านั้น แม้จำเลยจะได้แย้งว่าหมายเลขบัตรเครดิตนั้นใช้ในการโอนเงิน โดยที่ต้องกระทำลงในกระดาษจึงไม่ได้รวมอยู่ในความหมายของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) แต่ศาลเห็นว่าหมายเลขบัตรเครดิตถูกพิมพ์บนใบเสร็จของร้านอาหารจึงมิใช่ การทำธุรกรรมโดยการเขียนลงในกระดาษแบบเดิม จึงอยู่ในความหมายของอุปกรณ์ที่ใช้ในการ เข้าถึง (access devices)¹⁴

หรือในคดี *United States v Fernandez* (1993, SD NY) ศาลได้ตัดสินว่า อุปกรณ์ที่ใช้ ในการเข้าถึง (access devices) ให้ความความรวมถึงรหัสผ่านซึ่งถูกใช้ในการเข้าสู่ระบบ คอมพิวเตอร์ด้วย จึงทำให้การได้มาซึ่งรหัสผ่านเพื่อใช้โดยมิชอบทำให้ได้มาซึ่งสิ่งที่มีค่า เช่น

¹³Title 18 U.S.C., Section. 1029(e)(1) "the term "access device" means any card, plate, code, account number, electronic serial number, mobile identification number, personal identification number, or other telecommunications service, equipment, or instrument identifier, or other means of account access that can be used, alone or in conjunction with another access device, to obtain money, goods, services, or any other thing of value, or that can be used to initiate a transfer of funds (other than a transfer originated solely by paper instrument)"

¹⁴Theresa L. Kruk, *supra* note 12.

บริการโทรศัพท์หรือบริการด้านสินเชื่อ (credit service) เป็นการกระทำความผิด เพราะบริการดังกล่าวอยู่ในความหมายของ other means of account access¹⁵

หรือในคดี United States v Brewer (1987, CA5 Tex) 835 F2d 550 ศาลได้ตัดสินว่า รหัสเพื่อใช้ในการชำระค่าบริการโทรศัพท์ทางไกล (long-distance telecom access codes) อยู่ในความหมายของคำว่า อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ตามมาตรา 1029(e)(1) แม้ต่อมา รหัสดังกล่าวจะถูกบริษัทผู้ให้บริการโทรศัพท์ยกเลิกทำให้จำเลยไม่สามารถนำไปใช้หาประโยชน์ได้ รหัสดังกล่าวยังคงเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) อยู่ ซึ่งในคดี United States v Teehee (1990, CA10 Kan) 893 F2d 271 ก็ได้ตัดสินในแนวเดียวกัน¹⁶

ส่วนกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าอุปกรณ์บางอย่างมิใช่อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) เช่น ในคดี United States v Mcnutt (1990, CA10 Okla) 908 F2d 561 ศาลได้ตัดสินว่า เครื่องมือจูนแรมรับสัญญาณ (descrambler modules) เพื่อรับสัญญาณภาพโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม มิใช่อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) เพราะศาลเห็นว่าการที่มาตรา 1029(e)(1) จะให้หมายความรวมถึงการใช้อุปกรณ์ descrambler modules ด้วยเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แม้ฝ่ายรัฐบาลจะอ้างว่าอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) นั้นหมายความรวมถึงตำแหน่งพิกัดอิเล็กทรอนิกส์ในการรับสัญญาณโทรทัศน์ (the electronic address in descrambler) ด้วย เพราะมีลักษณะเป็นรหัสผ่าน (means of account access) อย่างหนึ่ง เนื่องจากผู้รับชมรายการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมจะต้องชำระค่าธรรมเนียม แต่ศาลเห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) จะต้องอยู่ในรูปของจำนวนเงินอย่างการใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการใช้รหัสโทรศัพท์ทางไกล ซึ่งการจูน descrambler modules มิได้มีผลต่อรายจ่ายของผู้รับบริการ แม้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายในทางเศรษฐกิจให้แก่บริษัทผู้ให้บริการในการกระจายคลื่นก็ตาม ก็มีข้อความเสียหายในลักษณะของมาตรา 1029 แต่อย่างใด¹⁷

ดังนั้น จึงให้เห็นว่าสหรัฐอเมริกาได้กำหนดให้เครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลในประเภทต่างๆ ได้แก่ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่างๆ ซึ่งหมายความรวมถึง บัตรเครดิต บัตรเอทีเอ็ม ตลอดจนหมายเลขชุดต่างๆ เช่น รหัสผ่าน หมายเลขบัญชี หมายเลขบัตรเครดิต หรือเครื่องหมายที่

¹⁵ Ibid.

¹⁶ Ibid.

¹⁷ Ibid.

ใช้ระบุตัวบุคคลอื่นใด ไม่ว่าจะใช้ด้วยตัวของมันเองเพียงลำพังหรือใช้ร่วมกับเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลอื่น หากทำให้ได้มาซึ่งเงิน สินค้า บริการ หรือสิ่งของมีค่าอื่นใด หรือนำไปใช้เพื่อโอนเงินแล้ว ย่อมถือว่าเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ทั้งสิ้น

"Counterfeit access device" หมายถึง อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ที่ปลอม ดัดแปลง ปลอมลายมือชื่อ หรือปรากฏว่าเป็นส่วนประกอบของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงปลอม (counterfeit access devices)¹⁸ เช่น ในคดี *United States v Guginio* (1988, CA2 NY) 860 F2d 546 ศาลได้ตัดสินว่า การที่จำลองลายมือชื่อปลอมด้านหลังบัตรเครดิตถือว่าเป็นการปลอมอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ตามมาตรา 1029(e)(2) แต่หากบัตรนั้นเจ้าของได้ลงชื่อไว้ก่อนแล้วย่อมไม่ใช่การปลอมหากเป็นการใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต (unauthorized)¹⁹

"Unauthorized access device" หมายถึง อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ที่สูญหาย ถูกขโมย หมาดอายุ ถูกเพิกถอน ถูกยกเลิก หรือได้มาด้วยเจตนาที่จะฉ้อโกง²⁰ เช่น ในคดี *United States v Brewer* (1987, CA5 Tex) 835 F2d 550 ศาลได้ตัดสินว่า อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ที่ไม่ได้รับอนุญาตต้องเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ที่ไม่ได้เกิดจากการปลอมแปลงหากแต่เป็นของจริง แต่เป็นการครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงทำให้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงปลอม (Counterfeit access devices) และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงที่ไม่ได้รับอนุญาต (Unauthorized access devices) ไม่อาจจะเกิดขึ้นพร้อมกันได้²¹

ส่วนกรณีศาลถือว่าไม่ใช่กรณีของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงที่ไม่ได้รับอนุญาต (unauthorized access device) เช่น ในคดี *United States v Luttrell* (1989, CA9 Cal) 889 F2d 806 ศาลได้ตัดสินว่า การที่จำลองครอบครองใบบันทึกการขายที่ได้รับจากลูกค้าตั้งแต่ปี 1980

¹⁸Title 18 U.S.C., Section 1029(e)(2) "the term "counterfeit access device" means any access device that is counterfeit, fictitious, altered, or forged, or an identifiable component of an access device or a counterfeit access device"

¹⁹Theresa L. Kruk, *supra* note 12.

²⁰Title 18 U.S.C., Section 1029(e)(3) "the term "unauthorized access device" means any access device that is lost, stolen, expired, revoked, canceled, or obtained with intent to defraud"

²¹Theresa L. Kruk, *supra* note 12.

เนื่องจากธนาคารส่งกลับคืนมาให้ก่อนจะเรียกเก็บเงินจากลูกค้า แม้จำเลยจะนำมาเรียกเก็บเงินภายหลังจากนั้นอีก 7 ปี ก็มิได้ทำให้เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงที่ไม่ได้รับอนุญาต (unauthorized access device) เพราะใบบันทึกรายการขายนั้นเกิดจากการซื้อขายที่ถูกต้องและมิได้ถูกเพิกถอนแต่อย่างใด²²

นอกจากนั้นยังกำหนดฐานความผิดที่เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ไว้ คือ ผู้ใดกระทำการโดยมีลักษณะของการฉ้อฉลและได้กระทำการดังต่อไปนี้ต้องรับโทษ เช่น

1. การทำ ใช้ หรือนำเข้าวัตถุที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงปลอม (counterfeit access device) ตั้งแต่ 1 ชิ้นขึ้นไป²³ คือ เป็นการห้ามมิให้ทำขึ้นซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) โดยการปลอมลายมือชื่อของที่เป็นผู้ถือบัตรที่แท้จริง หรือการใช้ข้อมูลปลอมหรือทำให้บริษัทผู้ให้บริการเข้าใจผิด โดยอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงปลอม (counterfeit access device) มีความหมายตามมาตรา 1029(e)(2) โดยเป็นอุปกรณ์ที่ปรากฏชัดเจนว่าปลอม หรือถูกดัดแปลง ถูกปลอมลายมือชื่อ ซึ่งศาลถือว่าบัตรเครดิตที่ได้มาจากการสมัครโดยใช้ชื่อปลอมก็เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงปลอมตามมาตรา 1029(e)(2) ด้วย นอกจากนี้ ศาลยังถือว่ารหัสโทรศัพท์ทางไกลที่ได้มาโดยปราศจากการอนุญาตของบริษัทผู้ให้บริการแม้จะเป็นของที่แท้จริงก็ถือว่าเป็นอุปกรณ์ในการเข้าถึงปลอมด้วย เช่น ในคดี *United States v Brewer* (1987, CA5 Tex) 835 F2d 550 ศาลได้ตัดสินว่า การที่จำเลยพยายามโทรศัพท์หลายครั้ง เพื่อหาหมายเลขโทรศัพท์ที่ใช้บริการได้ฟรี จนกระทั่งพบหมายเลขดังกล่าว ศาลถือว่าเป็นกรณีที่ได้ปลอมหมายเลขรหัสขึ้น เพื่อให้ตรงกับหมายเลขที่มีอยู่จึงเป็นความผิด²⁴

คดี *United States v Brannan* (1990, CA9 Cal) 898 F2d 107 ศาลได้ตัดสินว่า การที่จำเลยได้รับบัตรเครดิตจากบริษัทผู้ให้บริการโดยใช้ข้อมูลปลอมและข้อมูลที่เกินความเป็นจริงในการสมัครขอใช้บริการพร้อมนำเอาบัตรเครดิตที่ได้ไปใช้ แม้จำเลยจะลงชื่อที่เหมือนกับที่ได้สมัครเอาไว้แต่ไม่ใช่ชื่อที่แท้จริงของจำเลย แม้กระบวนการการออกบัตรเครดิตจำเลยมิได้กระทำทั้งหมด

²²*Ibid.*

²³Title 18 U.S.C., Section 1029(a)(1) "knowingly and with intent to defraud produces, uses, or traffics in one or more counterfeit access devices"

²⁴Theresa L. Kruk, *supra* note 12.

ทุกชั้นตอนก็ตาม แต่เมื่อจำเลยเป็นคนสมัครจึงถือว่ามีส่วนร่วมให้มีการออกบัตรดังกล่าวยอมเป็น การกระทำความผิดตามมาตรา 1029(a)(1)²⁵

คดี United States v Bailey (1994, CA9 Cal) 41 F3d 413 ศาลได้ตัดสินว่า การที่ จำเลยได้แก้ไขหมายเลขโทรศัพท์และเปลี่ยนหมายเลขประจำเครื่อง (phone's electronic serial numbers) เพื่อให้ตนเองได้ใช้บริการโทรศัพท์ในนามของเจ้าของหมายเลขโทรศัพท์ที่แท้จริงโดย ไม่ต้องชำระค่าบริการเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา 1029(a)(1)²⁶

และในคดี United States v Lin 410 F3d 1187 (10th Cir.2005) ศาลได้ตัดสินเป็น บรรทัดฐานว่า มาตรา 1029(a)(1) บัญญัติขึ้นโดยห้ามมิให้ทำปลอมหรือดัดแปลงอุปกรณ์ที่ใช้ใน การเข้าถึง (access device) โดยมีเจตนาทุจริต โดยมีได้คำนึงถึงจำนวนเงินที่ได้มาจากการกระทำ ความผิดแต่อย่างใด ดังนั้น แม้การกระทำของจำเลยจะไม่ได้รับเงินจากการทำปลอมอุปกรณ์ที่ใช้ ในการเข้าถึงก็ถือว่าเป็นความผิด²⁷

2. การกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายโดยการนำเข้าหรือใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงที่ ไม่ได้รับอนุญาต (unauthorized access devices) ในห้วงระยะเวลา 1 ปี ทำให้ได้ไปซึ่งสิ่งมีค่า เป็นจำนวนเงินตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไป²⁸ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาค่ เกิดจากการที่ผู้กระทำความผิดได้รับบัตรเครดิตมาจากผู้ที่มีสิทธิตามกฎหมายอาจจะโดยการขาย หรือการมอบให้ แล้วได้นำบัตรเครดิตดังกล่าวไปใช้โดยไม่มีเจตนาที่จะชำระเงินให้ เพราะผู้ถือบัตร นั้นรู้เห็นด้วยและวางแผนที่จะแจ้งต่อบริษัทผู้ให้บริการว่าบัตรถูกขโมยไป ซึ่งตามมาตรา 1644 ไม่ได้บัญญัติให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดแต่อย่างใดเนื่องจากเป็นกรณีที่จำเลยได้รับบัตร มาโดยมีเจตนาที่จะนำไปใช้ข้อโกงมิใช่การได้รับบัตรมาโดยการข้อโกง นอกจากนั้น สภาคองเกรส ยังได้ให้คำนิยามของ unauthorized access device ให้มีความหมายกว้างขึ้นมิใช่หมายถึงเพียง การที่บุคคลได้บัตรเครดิตมาจากระบวนการกระทำความผิดเท่านั้น หากรวมถึงการที่ได้ใช้

²⁵*Ibid.*

²⁶*Ibid.*

²⁷*Ibid.*

²⁸Title 18 U.S.C., Section 1029(a)(2) "knowingly and with intent to defraud traffics in or uses one or more unauthorized access devices during any one-year period, and by such conduct obtains anything of value aggregating \$1,000 or more during that period"

เนื่องจากการได้รับจากผู้ถือบัตรด้วย เช่น ในคดี *United States v Jacobowitz* (1989, CA2 NY) 877 F2d 162 เป็นต้น²⁹

นอกจากนั้น การได้สิ่งมีค่าจำนวน 1,000 เหรียญสหรัฐ ภายในระยะเวลา 1 ปี ซึ่งกฎหมายกำหนดว่าเป็นความผิดนั้น ให้พิจารณามูลค่าของสิ่งที่ได้จากการใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงทุกชิ้นที่ได้มาภายในระยะเวลา 1 ปี เป็นสำคัญ มิใช่พิจารณามูลค่าของสิ่งที่ได้จากการใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงเป็นรายชิ้น หากสิ่งมีค่าที่ได้มีมูลค่ารวมกันน้อยกว่า 1,000 เหรียญสหรัฐ แล้วการกระทำนั้นย่อมไม่มีความผิด โดยมูลค่าของสิ่งมีค่าเป็นมูลค่าที่รวมภาษีการขาย (sale tax) เอาไว้ด้วย ตามนัยคำพิพากษาในคดี *United States v Picquet* (1992, CA5 La) 963 F2d 54) โดยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ถึงมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงๆ แต่อย่างใด³⁰ เช่น ในคดี *United States v Powell* (1992, CA10 Colo) 973 F2d 885 ศาลตัดสินว่ามาตรา 1029(a)(2) กำหนดเพียงการที่จำเลยได้สิ่งมีค่ารวมกันตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไป โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาความเสียหายที่แท้จริงว่าเกิดขึ้นกับผู้เสียหายหรือไม่ การที่ตัวเครื่องบินที่จำเลยได้รับมาจากการใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อชำระราคาตัวเครื่องบิน แม้จะยังไม่ได้มีการนำตัวเครื่องบินไปใช้ แต่เมื่อมูลค่าของตัวเครื่องบินมีมูลค่ารวมกันตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไป จำเลยก็ต้องรับผิด³¹

โดยการใช้ตั้งแต่หนึ่งชิ้นขึ้นไปตามมาตรา 1029(a)(1) และมาตรา 1029(a)(2) อาจจะมีการใช้ในพื้นที่ต่างมลรัฐกันก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้ในมลรัฐเดียวกันเพื่อให้มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไปเท่านั้น จึงจะเป็นความผิด เช่น ในคดี *United States v Ryan* (1990, CA10 Kan) 894 F2d 355 ที่ตัดสินว่าแม้จำเลยจะใช้บัตรเครดิตในมลรัฐ Kansas ได้สินค้าที่มีมูลค่าน้อยกว่า 1,000 เหรียญสหรัฐ แต่เมื่อรวมกับสินค้าที่ได้จากการใช้บัตรเครดิตในมลรัฐอื่นๆ แล้วมีมูลค่ารวมกันตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไป จำเลยย่อมมีความผิด³²

3. การมีไว้ในครอบครองซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ปลอมหรือที่ไม่ได้รับอนุญาตเป็นจำนวนตั้งแต่ 15 ชิ้นขึ้นไป (โดยไม่ต้องคำนึงถึงมูลค่าความเสียหายที่

²⁹Theresa L. Kruk, *supra* note 12.

³⁰*Ibid.*

³¹*Ibid.*

³²*Ibid.*

เกิดขึ้น)³³ คือ ข้อห้ามตามมาตรานี้เป็นบทบัญญัติที่ไม่ได้มีการบัญญัติไว้ในมาตรา 1644 แต่เป็นบทบัญญัติที่ห้ามการครอบครองอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ปลอมหรือที่ไม่ได้รับอนุญาตเป็นจำนวนตั้งแต่ 15 ชิ้นขึ้นไป โดยถือจำนวนการครอบครองเป็นสำคัญที่ต้องมีตั้งแต่ 15 ชิ้นขึ้นไป และหากมีการครอบครองครบ 15 ชิ้นแล้ว แม้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ปลอมหรือที่ไม่ได้รับอนุญาตบางชิ้นจะไม่สามารถนำไปใช้ได้ก็อีก เนื่องจากบริษัทผู้ให้บริการได้ยกเลิกการให้บริการบางชิ้นไปแล้ว ก็ไม่มีผลกระทบต่อการกระทำความผิดที่ได้สำเร็จไปแล้ว เช่น ในคดี *United States v Brewer* (1987, CA5 Tex) 835 F2d 550 ศาลได้ตัดสินว่า การที่จำเลยครอบครองรหัสโทรศัพท์ทางไกลที่ใช้บริการได้โดยไม่ต้องชำระค่าบริการจำนวน 15 หมายเลข แม้ต่อมาบริษัทผู้ให้บริการโทรศัพท์ทางไกลจะได้ยกเลิกรหัสโทรศัพท์ทางไกลบางหมายเลขไปทำให้มีเลขหมายที่ใช้ได้เพียง 5 หมายเลข จำเลยก็ยังคงมีความผิดตามมาตรา 1029(a)(4) อยู่³⁴

แต่มีบางกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าการกระทำของจำเลยยังไม่เป็นความผิดตามมาตรา 1029(a)(3) เช่น ในคดี *United States v Russell* (1990, CA8 Mo) 908 F2d 405 ศาลได้ตัดสินว่า การที่สายลับได้ล่อซื้อบัตรเครดิตที่จำเลยได้ขโมยมาจำนวนหลายครั้ง รวมทั้งสิ้น 41 ใบ แต่เมื่อการซื้อขายแต่ละครั้งมีจำนวนบัตรไม่ถึง 15 ใบ จึงถือว่าการกระทำความผิดของจำเลยเป็นการครอบครองไม่ถึง 15 ใบ โดยไม่อาจนับรวมบัตรเครดิตที่ได้จากการล่อซื้อทั้งหมดทุกครั้งมาลงโทษจำเลยได้ ดังนั้น การพิจารณาการกระทำความผิดของจำเลยจึงต้องแยกพิจารณาการครอบครองเป็นแต่ละครั้งไป หากปรากฏว่าในแต่ละครั้งจำเลยครอบครองมีจำนวนตั้งแต่ 15 ชิ้นขึ้นไป แม้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ปลอมหรือที่ไม่ได้รับอนุญาตที่ครอบครองจะยังไม่ได้นำออกใช้ก็เป็นความผิดแล้ว (คดี *United States v Farkas* (1991, CA8 Minn) 935 F2d 962)³⁵

4. การทำ นำเข้า หรือมีไว้ในความครอบครองซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices)³⁶ เช่น ในคดี *United States v Lee* (1987, CA4 Va) 815 F2d 971 ศาลได้ตัดสินว่า การที่จำเลยซึ่งเป็นพ่อค้าร้านเพชรได้ครอบครองเครื่องมือพิมพ์เครื่องหมายบน

³³Title 18 U.S.C., Section 1029(a)(3) "knowingly and with intent to defraud possesses fifteen or more devices which are counterfeit or unauthorized access devices"

³⁴Theresa L. Kruk, *supra* note 12.

³⁵*Ibid.*

³⁶Title 18 U.S.C., Section 1029(a)(4) "knowingly, and with intent to defraud, produces, traffics in, has control or custody of, or possesses device-making equipment"

บัตรเครดิตและใช้บัตรเครดิตที่ถูกขโมยมาрудผ่านเครื่องดังกล่าว พร้อมทั้งได้ลงลายมือชื่อในใบบันทึกการขายเพื่อชำระราคาค่าสินค้าที่ได้ซื้อผ่านบัตรเครดิตนั้นจากร้านของตน อันเป็นเหตุให้ตนเองได้รับค่าธรรมเนียมจากการใช้บัตรเครดิต (percentage of charges) เป็นจำนวนมากถือถือว่าเป็นความผิดตามมาตรา 1029(a)(5)³⁷

สำหรับกรณีที่ศาลเห็นว่ามิใช่การกระทำความผิดตามมาตรา 1029(a)(5) เช่น ในคดี *United States v Mann* (1987, CA9 Wash) 811 F2d 495 ศาลได้ตัดสินว่า การที่จำเลยและจำเลยร่วมถูกกล่าวหาว่าร่วมกันพยายามขโมยเครื่องมือป้อนลายนิ้วบนบัตรเครดิต และจำเลยถูกกล่าวหาเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 1029(a)(5) นั้น จะต้องพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าจำเลยมีเจตนาที่จะช่วยเหลือ ยุยงส่งเสริม ให้คำปรึกษา สั่งการ ชักชวน หรือเป็นตัวการในการควบคุม ดูแลรักษา หรือครอบครองเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) เมื่อจำเลยไม่ได้มีเจตนาที่จะฉ้อโกงโดยการครอบครองหรือควบคุมเครื่องมือดังกล่าวมาแต่แรก ย่อมไม่มีความผิดตามมาตรา 1029(a)(4)³⁸

5. การกระทำโดยรู้และโดยเจตนาฉ้อโกง ก่อให้เกิดการติดต่อซื้อขายโดยการใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ตั้งแต่ 1 ชิ้นขึ้นไป ซึ่งออกให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อที่จะให้ตนได้รับการชำระเงินหรือสิ่งที่มีค่าอื่นใดในระหว่าง 1 ปี ซึ่งมีมูลค่ารวมกันตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไป³⁹

6. การกระทำโดยปราศจากอำนาจจากผู้ออกอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) โดยรู้และมีเจตนาที่จะฉ้อโกงทำการชักชวนบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) เสนอให้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) หรือ

³⁷Theresa L. Kruk, *supra* note 12.

³⁸*Ibid.*

³⁹Title 18 U.S.C., Section 1029(a)(5) "knowingly and with intent to defraud effects transactions, with 1 or more access devices issued to another person or persons, to receive payment or any other thing of value during any 1-year period the aggregate value of which is equal to or greater than \$1,000"

2) ขยายข้อมูลที่สามารถนำไปใช้สมัครเพื่อให้ได้มาซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices)⁴⁰

7. การกระทำโดยรู้และมีเจตนาที่จะฉ้อโกงโดยใช้ ทำ นำเข้า เก็บรักษา หรือครอบครองเครื่องมือโทรคมนาคมที่อาจถูกปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขเพื่อให้ได้มาซึ่งการใช้บริการโทรคมนาคมโดยปราศจากการได้รับอนุญาต⁴¹

8. การกระทำโดยรู้และมีเจตนาที่จะฉ้อโกงใช้ ทำ นำเข้า เก็บรักษา ครอบครอง ซึ่งเครื่องมือ scanning receiver⁴² ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สามารถทำการแทรกแซงสัญญาณหรือการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติใน Chapter 119 หรือใช้ในการตรวจจับหมายเลขชุดทางอิเล็กทรอนิกส์ (an electronic serial number) หมายเลขโทรศัพท์ (mobile identification number) หรือสิ่งที่ใช้แสดงตัวในการติดต่อสื่อสารทางโทรคมนาคม (other identifier of any telecommunications service)⁴³

9. การกระทำโดยรู้ทำการใช้ ทำ นำเข้า เก็บรักษา ครอบครองอุปกรณ์คอมพิวเตอร์โปรแกรม โดยรู้ว่สิ่งนั้นนอกแบบเพื่อค้นหา (จูน) หรือปรับแต่งข้อมูลที่มีการบ่งเฉพาะในการ

⁴⁰Title 18 U.S.C., Section 1029(a)(6) "without the authorization of the issuer of the access device, knowingly and with intent to defraud solicits a person for the purpose of-

(A) offering an access device; or

(B) selling information regarding or an application to obtain an access device"

⁴¹Title 18 U.S.C., Section 1029(a)(7) "knowingly and with intent to defraud uses, produces, traffics in, has control or custody of, or possesses a telecommunications instrument that has been modified or altered to obtain unauthorized use of telecommunications services"

⁴²Title 18 U.S.C., Section 1029(a)(8) "knowingly and with intent to defraud uses, produces, traffics in, has control or custody of, or possesses a scanning receiver"

⁴³Title 18 U.S.C., Section 1029(e)(8) "the term "scanning receiver" means a device or apparatus that can be used to intercept a wire or electronic communication in violation of chapter 119 or to intercept an electronic serial number, mobile identification number, or other identifier of any telecommunications service, equipment, or instrument"

โทรคมนาคมหรือที่ถูกบรรจุในอุปกรณ์โทรคมนาคม ซึ่งอาจถูกใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งบริการโทรคมนาคม โดยไม่ได้รับอนุญาต⁴⁴

10. การกระทำโดยมิได้รับอนุญาตจากบริษัทผู้ให้บริการบัตรเครดิตหรือตัวแทน โดยรู้ และมีเจตนาที่จะฉ้อโกงเป็นเหตุให้บุคคลอีกคนหนึ่งแสดงตัวว่าเป็นผู้ถือบัตรหรือตัวแทนของผู้ถือบัตรเพื่อให้จ่ายเงินโดยใช้หลักฐานที่บันทึกการติดต่อทางธุรกิจ (เช่น ใบบันทึกรายการขาย) ตั้งแต่ 1 ขึ้นขึ้นไป อันเนื่องมาจากการใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) นั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา (c) ถ้าการกระทำผิดนั้นมีผลกระทบต่อการค้าระหว่างมลรัฐหรือระหว่างประเทศ⁴⁵

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดฐานสมคบ (Conspiracy) ตามมาตรา 1029(b)(2) กำหนดว่าจะสามารถลงโทษในการกระทำความผิดฐานนี้ได้ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีการกระทำความผิดฐานสมคบจริง⁴⁶ เช่น ในคดี United States v Edwards (1993, DC Del) 816 F Supp 272

⁴⁴Title 18 U.S.C., Section 1029(a)(9) "knowingly uses, produces, traffics in, has control or custody of, or possesses hardware or software, knowing it has been configured to insert or modify telecommunication identifying information associated with or contained in a telecommunications instrument so that such instrument may be used to obtain telecommunications service without authorization"

⁴⁵Title 18 U.S.C., Section 1029(a)(10) "without the authorization of the credit card system member or its agent, knowingly and with intent to defraud causes or arranges for another person to present to the member or its agent, for payment, 1 or more evidences or records of transactions made by an access device; shall, if the offense affects interstate or foreign commerce, be punished as provided in subsection (c) of this section"

⁴⁶Title 18 U.S.C., Section 1029(b)(2) "Whoever is a party to a conspiracy of two or more persons to commit an offense under subsection (a) of this section, if any of the parties engages in any conduct in furtherance of such offense, shall be fined an amount not greater than the amount provided as the maximum fine for such offense under subsection (c) of this section or imprisoned not longer than one-half the period

ตัดสินว่า การที่ Kenneth Edwards และ Veronica McDonald สมคบร่วมกันแสดงตัวเป็น John และ Eleanor Myer และใช้บัตรเครดิตที่มีชื่อ Eleanor Myer เป็นผู้ถือบัตร เพื่อซื้อเช็คเดินทาง จำนวน 3,000 เหรียญสหรัฐ และ Kenneth ได้ขอให้ออกเช็คเดินทางในนามของ John Myer เพิ่มอีกจำนวน 1,000 เหรียญสหรัฐ โดยใช้บัตรเครดิตใบเดิม ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่าการลงลายมือชื่อครั้งหลัง Kenneth เป็นผู้ลงลายมือชื่อเอง จึงเป็นการสมคบกันกระทำความผิดตามมาตรา 1029(a)(2) และมาตรา 1029 (c)(1)⁴⁷

หรือในคดี United States v. Rushdan (1989, CA9 Cal) 870 F.2d 1509 ศาลได้ตัดสินว่า การที่จำเลยกับพวกอีก 2 คน ซึ่งเป็นพนักงานของธนาคาร First Interstate Bank of California ได้ร่วมกันนำหมายเลขบัตรเครดิตของลูกค้าที่มีวงเงินสูงส่งมอบให้แก่จำเลยเพื่อนำไปบันทึกบัตรเครดิตปลอม และนำไปเบิกเงินในเขตเมือง Dreot ซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่าจำเลยกับพวกได้สมคบร่วมกันกระทำความผิดตามมาตรา 1029(b)(2)⁴⁸

สำหรับโทษของความผิดฐานต่างๆได้กำหนดไว้ในมาตรา 1029(c) คือ สำหรับการกระทำความผิดที่เป็นการกระทำความผิดในมาตรานี้เป็นครั้งแรก และเป็นความผิดตามอนุมาตรา (a)(1)(2)(3)(6)(7) ต้องระวางโทษปรับ หรือโทษจำคุกไม่เกินกว่า 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ และความผิดตามอนุมาตรา (a)(4)(5)(8)หรือ(9) ต้องระวางโทษปรับ หรือโทษจำคุกไม่เกินกว่า 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่หากการกระทำนั้นเป็นการกระทำความผิดซ้ำในความผิดตามมาตรานี้อีก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับ หรือโทษจำคุกไม่เกิน 20 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากนั้นให้บริบทพยานที่ใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินด้วย⁴⁹

provided as the maximum imprisonment for such offense under subsection (c) of this section, or both"

⁴⁷Theresa L. Kruk, *supra* note 12.

⁴⁸*Ibid.*

⁴⁹Title 18 U.S.C., Section 1029(c) Penalties.

"(1) Generally.--The punishment for an offense under subsection (a) of this section is--

(A) in the case of an offense that does not occur after a conviction for another offense under this section--

(i) if the offense is under paragraph (1), (2), (3), (6), (7), or (10) of subsection (a), a fine under this title or imprisonment for not more than 10 years, or both; and

3.1.3. Identity Theft and Assumption Deterrence Act 1998⁵⁰

อาชญากรรมที่เกี่ยวกับการลักนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นไปใช้โดยมิชอบ (Identity Theft) ส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่เป็นการใช้บัตรเดบิตหรือบัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต แต่การกระทำความผิดที่เป็น Identity Theft จะก่อให้เกิดความเสียหายที่รุนแรงมากกว่า ซึ่งจากรายงานของ Federal Trade Commission พบว่าเป็นรูปแบบอาชญากรรมที่มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและมากที่สุด ซึ่งในปี 2002 มีคดีเกิดขึ้นประมาณ 131,819 คดี และคาดว่าในปี 2003 จะมีถึง 210,000 คดี โดยสร้างความเสียหายให้กับธนาคารในปี 1999 ประมาณ 679 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และสร้างความเสียหายให้แก่บริษัท mastercard และ visa ในปี 2000 เป็นจำนวนเงินมากกว่า 400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สาเหตุที่การกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วมีอยู่หลายสาเหตุ เช่น การเจริญเติบโตของธุรกิจบนระบบอินเทอร์เน็ตทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลสามารถที่จะค้นหาได้อย่างง่ายดาย หรือการที่บริษัทผู้ให้บริการบัตรเดบิตและบัตรเครดิตขาดความระมัดระวังในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้ในการสมัครเพื่อขอใช้บริการ

ลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็น Identity Theft จะเป็นการขโมยข้อมูลส่วนบุคคลประเภทต่างๆ เช่น ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขบัตรประกันสังคม บัตรเดบิต บัตรเครดิต หมายเลขบัญชี (checking account numbers) หรือรหัสผ่าน (passwords) และนำข้อมูลที่ได้มากระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแสดงตัวว่าเป็นเจ้าของข้อมูลนั้น ซึ่งจะมีอยู่ด้วยกัน 2 ลักษณะ คือ

1. การกระทำที่มีผลทางด้านการเงิน คือ กลุ่มคนร้ายอาจนำข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้ไปใช้เปิดบัญชีใหม่เพื่อให้ได้มาซึ่งรหัสผ่านในการเข้าใช้บริการผ่านบัญชีนั้นพร้อมบัตรเครดิต จากนั้นได้นำบัตรเครดิตที่ได้ไปใช้ชำระราคาค่าสินค้า ซึ่งผู้เสียหายส่วนใหญ่จะรู้ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของตน

(ii) if the offense is under paragraph (4), (5), (8), or (9),¹¹ of subsection (a), a fine under this title or imprisonment for not more than 15 years, or both;

(B) in the case of an offense that occurs after a conviction for another offense under this section, a fine under this title or imprisonment for not more than 20 years, or both; and

(C) in either case, forfeiture to the United States of any personal property used or intended to be used to commit the offense"

⁵⁰Title Title 18 United State Code Chapter 47 section 1028 Fraud and Related Activity in Connection with Identification Document and Information.

ถูกนำไปใช้โดยมิชอบก็เมื่อได้รับใบแจ้งให้ชำระค่าบริการ แต่หากเป็นกลุ่มคนร้ายที่มีความชำนาญแล้ว ก็จะกลบเกลื่อนร่องรอยโดยทำให้ธนาคารหรือบริษัทผู้ให้บริการส่งใบแจ้งค่าใช้บริการส่งไปยังสถานที่อื่นซึ่งมิใช่ภูมิลำเนาของเจ้าของข้อมูล เพื่อไม่ให้เจ้าของข้อมูลที่เสียหายได้รับรู้ถึงการกระทำผิดนั้น

2. การกระทำที่ไม่มีผลกระทบด้านการเงิน เช่น การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการทางโทรศัพท์และอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อได้เข้าที่อยู่อาศัย เพื่อให้ตนเองพ้นจากการถูกลงโทษ หรือเพื่อให้ได้งานทำเพราะบางครั้งในการสมัครเพื่อเข้าทำงานหากกลุ่มคนร้ายมีประวัติว่าเคยต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดจะไม่สามารถสมัครเข้าทำงานได้จึงนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นแสดงว่าเป็นของตนเองเพื่อให้ได้งานทำ เป็นต้น นอกเหนือจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นในการกระทำความผิดในลักษณะข้างต้นแล้วในเหตุการณ์โจมตีสหรัฐอเมริกาโดยผู้ก่อการร้ายเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 ที่สร้างความเสียหายจำนวนมหาศาลยังปรากฏว่ากลุ่มก่อการร้ายได้เข้าประเทศสหรัฐอเมริกาและเดินทางไปยังเมืองต่างๆ ด้วยวิธีการปลอมตัวโดยใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น (Identity Theft) ทำให้หลุดพ้นจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น การปลอมแปลงหนังสือเดินทาง หรือใช้ใบขับขีปลอมเพื่อสามารถโดยสารและใช้เครื่องบินในการก่อวินาศกรรมได้ เป็นต้น⁵¹

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าจากรูปแบบของการกระทำความผิดของ Identity Theft ข้างต้นได้สร้างความเสียหายอย่างมาก โดยผู้เสียหายจากการที่ข้อมูลส่วนบุคคลถูกนำไปใช้กระทำความผิดทางด้านการเงินต้องชำระเงินที่ตนไม่ได้ก่อและต้องใช้เวลาอันยาวนานในการทำให้ความน่าเชื่อถือทางการเงินของตนกลับคืนมา ในขณะที่การกระทำความผิดที่ไม่ใช่ทางด้านการเงินนั้นอาจทำให้ผู้เสียหายที่ถูกนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ก่ออาชญากรรมและต้องถูกหน่วยงานของรัฐดำเนินคดีต่างๆ ที่ตนไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิดก็ได้ จึงได้มีการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาเป็นพิเศษเพื่อใช้ในการปราบปรามกับการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าว คือ Identity Theft and Assumption Deterrence Act 1998 ซึ่งได้บัญญัติขึ้นเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 1998 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองและลงโทษการกระทำความผิดที่เป็นการนำเอาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นไปใช้โดยมิชอบ (Identity Theft) โดยบัญญัติไว้ในบทที่ 18 มาตรา 1028 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา (United State Code หรือ U.S.C.) เรื่อง การฉ้อฉลและการกระทำความผิดที่

⁵¹Karl A. Menninger, "IDENTITY THEFT AND OTHER MISUSE OF CREDIT AND DEBIT CARD," <www.westlaw.com >, 10 March 2006.

เกี่ยวข้องกับเอกสารหรือข้อมูลส่วนบุคคล (Fraud and Related Activity in Connection with Identification Document and Information) ซึ่งกฎหมายได้ให้คำนิยามของคำสำคัญต่างๆไว้ดังนี้

1. เครื่องมือทำเอกสาร (Document – making Implement) หมายถึงเครื่องมือใดๆ เครื่องพิมพ์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือเครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมต่างๆที่ถูกประกอบขึ้นเพื่อใช้ในการจัดทำเอกสารส่วนบุคคล (Identification document) เอกสารส่วนบุคคลปลอม หรือเครื่องมือที่ใช้ทำเอกสารนั้น⁵²

2. เอกสารส่วนบุคคล (Identification document) หมายถึง เอกสารที่ออกหรือทำขึ้นโดยอำนาจของรัฐบาลกลาง มลรัฐ หน่วยงานทางปกครองของรัฐ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อใช้ระบุตัวบุคคล⁵³

3. เอกสารส่วนบุคคลปลอม (false identification document) หมายถึง เอกสารซึ่งออกโดยมีเจตนาหรือเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าแสดงถึงตัวบุคคลซึ่งเป็น

(a) เอกสารที่ออกโดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาล

(b) แต่ปรากฏว่าเป็นเอกสารซึ่งออกโดยหรือได้รับการอนุญาตจากรัฐบาลสหรัฐ มลรัฐ หรือหน่วยงานทางปกครอง รัฐบาลต่างประเทศ หรือหน่วยงานทางปกครองของต่างประเทศ หรือรัฐบาลระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานที่เป็นกึ่งรัฐบาล⁵⁴

⁵²Title 18 U.S.C., Section 1028(d)(1) "the term "document-making implement" means any implement, impression, template, computer file, computer disc, electronic device, or computer hardware or software, that is specifically configured or primarily used for making an identification document, a false identification document, or another document-making implement"

⁵³Title 18 U.S.C., Section 1028(d)(2) "the term "identification document" means a document made or issued by or under the authority of the United States Government, a State, political subdivision of a State, a foreign government, political subdivision of a foreign government, an international governmental or an international quasi-governmental organization which, when completed with information concerning a particular individual, is of a type intended or commonly accepted for the purpose of identification of individuals"

4. ลักษณะเฉพาะบุคคล (Identification) หมายถึง ชื่อหรือตัวเลขใดๆที่อาจจะถูกใช้เพียงลำพังหรือร่วมกับข้อมูลอื่นเพื่อใช้ระบุตัวบุคคล เช่น

a. ชื่อ หมายเลขประกันสังคม(social security number) วันเดือนปีเกิด หมายเลขหรือใบอนุญาตขับขี่ที่ออกโดยรัฐบาล หมายเลขประจำตัวประชาชน เลขทะเบียนคนต่างด้าว หมายเลขหนังสือเดินทาง และหมายเลขประจำตัวลูกจ้างหรือผู้เสียภาษี

b. ลักษณะทางชีวภาพของบุคคล (Biometric) เช่น รอยพิมพ์นิ้วมือ เสียง ลักษณะม่านตา

c. หมายเลขชุดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic identification number) ที่อยู่ รหัสผ่าน หรือ

d. เครื่องมือที่ใช้บังคับทางโทรคมนาคม หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access devices) ตามความหมายในมาตรา 1029 (e)⁵⁵

⁵⁴Title 18 U.S.C., Section 1028(d)(3) "the term "false identification document" means a document of a type intended or commonly accepted for the purposes of identification of individuals that--

(A) is not issued by or under the authority of a governmental entity; and

(B) appears to be issued by or under the authority of the United States Government, a State, a political subdivision of a State, a foreign government, a political subdivision of a foreign government, or an international governmental or quasi-governmental organization"

⁵⁵Title 18 U.S.C., Section 1028 (d)(4) "the term "means of identification" means any name or number that may be used, alone or in conjunction with any other information, to identify a specific individual, including any--

(A) name, social security number, date of birth, official State or government issued driver's license or identification number, alien registration number, government passport number, employer or taxpayer identification number;

(B) unique biometric data, such as fingerprint, voice print, retina or iris image, or other unique physical representation;

(C) unique electronic identification number, address, or routing code; or

(D) telecommunication identifying information or access device (as defined in section 1029(e))"

นอกจากนั้นยังกำหนดฐานความผิดที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

1. การกระทำโดยรู้และปราศจากอำนาจตามกฎหมายได้ทำเอกสารส่วนบุคคลปลอม หรือโดยไม่ได้รับอนุญาต⁵⁶
2. การโอน (transfer) เอกสารส่วนบุคคลหรือเอกสารส่วนบุคคลปลอม โดยรู้ว่าได้มาจากการลักทรัพย์หรือทำขึ้นโดยปราศจากอำนาจ⁵⁷
3. การครอบครองเพื่อที่จะใช้หรือโอนโดยผิดกฎหมายซึ่งเอกสารส่วนบุคคล (นอกเหนือไปจากเอกสารที่ออกโดยถูกต้องตามกฎหมายให้แก่ตน) หรือเอกสารส่วนบุคคลปลอม ซึ่งมีจำนวนตั้งแต่ห้าฉบับขึ้นไป⁵⁸
4. การครอบครองเอกสารส่วนบุคคล (ที่ออกให้แก่บุคคลอื่นโดยชอบด้วยกฎหมาย) หรือเอกสารส่วนบุคคลปลอม โดยเจตนาให้เอกสารเช่นนั้นถูกใช้เพื่อการฉ้อโกงสหรัฐอเมริกา⁵⁹
5. การทำ โอน หรือครอบครองเครื่องมือทำเอกสาร โดยเจตนาให้เครื่องมือทำเอกสาร เช่นว่านั้นถูกใช้ในการทำเอกสารส่วนบุคคลปลอม หรือเครื่องมือทำเอกสารอีกอันหนึ่งซึ่งจะถูกใช้เพื่อการนั้น⁶⁰

⁵⁶Title 18 U.S.C., Section 1028(a)(1) "knowingly and without lawful authority produces an identification document or a false identification document"

⁵⁷Title 18 U.S.C., Section 1028(a)(2) "knowingly transfers an identification document or a false identification document knowing that such document was stolen or produced without lawful authority"

⁵⁸Title 18 U.S.C., Section 1028(a)(3) "knowingly possesses with intent to use unlawfully or transfer unlawfully five or more identification documents (other than those issued lawfully for the use of the possessor) or false identification documents"

⁵⁹Title 18 U.S.C., Section 1028(a)(4) "knowingly possesses an identification document (other than one issued lawfully for the use of the possessor) or a false identification document, with the intent such document be used to defraud the United States"

⁶⁰Title 18 U.S.C., Section 1028(a)(5) "knowingly produces, transfers, or possesses a document-making implement with the intent such document-making implement will be used in the production of a false identification document or another document-making implement which will be so used"

6. การครอบครองเอกสารส่วนบุคคลซึ่งเป็นหรือปรากฏว่าเป็นเอกสารส่วนบุคคลของสหรัฐอเมริกาโดยรู้ว่าถูกลักมาหรือถูกทำขึ้นโดยปราศจากอำนาจตามกฎหมาย⁶¹

7. การโอนหรือใช้ลักษณะเฉพาะบุคคล (Means of Identification) ของผู้อื่นโดยปราศจากอำนาจตามกฎหมายด้วยเจตนาที่จะกระทำการช่วยเหลือหรือยุยงส่งเสริมในการกระทำความผิดตามกฎหมาย⁶²

ซึ่งกฎหมายได้กำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดในกรณีต่างๆไว้ตามมาตรา 1028(b) ดังนี้

1. ผู้กระทำความผิดจะต้องรับโทษปรับ หรือโทษจำคุกไม่เกินกว่า 15 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อ

1.1 ทำ หรือโอนเอกสารส่วนบุคคลหรือเอกสารส่วนบุคคลปลอมซึ่งเป็นเอกสารที่ได้ทำขึ้นโดยหรือภายใต้อำนาจของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา หรือเป็นเอกสารที่เกี่ยวกับสถิติบัตร ใบอนุญาตขับขี่ หรือบัตรประจำตัวประชาชน

1.2 ทำ หรือโอนเอกสารส่วนบุคคลหรือเอกสารส่วนบุคคลปลอมตั้งแต่ 5 ชิ้นขึ้นไป หรือ

1.3 การกระทำนั้นเป็นการกระทำความผิดตามอนุมาตรา(a)(5) หรือตามอนุมาตรา(a)(7) ที่เกี่ยวกับการโอนหรือใช้ลักษณะเฉพาะบุคคลตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป และผลของการกระทำความผิดทำให้บุคคลนั้นได้มาซึ่งสิ่งใดมีค่ารวมกันตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐขึ้นไป ภายในระยะเวลา 1 ปี

2. ผู้กระทำความผิดจะต้องรับโทษปรับ หรือโทษจำคุกไม่เกินกว่า 3 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อทำขึ้นด้วยประการใดๆ โอน หรือใช้สิ่งที่ใช้ระบุตัวบุคคล เอกสารส่วนบุคคล เอกสารส่วนบุคคลปลอม หรือเป็นการกระทำความผิดตามอนุมาตรา (a)(3) หรือตามอนุมาตรา (a)(7)

⁶¹Title 18 U.S.C., Section 1028(a)(6) "knowingly possesses an identification document that is or appears to be an identification document of the United States which is stolen or produced without lawful authority knowing that such document was stolen or produced without such authority"

⁶²Title 18 U.S.C., Section 1028(a)(7) "knowingly transfers or uses, without lawful authority, a means of identification of another person with the intent to commit, or to aid or abet, any unlawful activity that constitutes a violation of Federal law, or that constitutes a felony under any applicable State or local law ; shall be punished as provided in subsection (b) of this section."

3. ผู้กระทำความผิดจะต้องรับโทษปรับ หรือโทษจำคุกไม่เกินกว่า 20 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าเป็นการกระทำความผิดในลักษณะเป็นการกระทำเพื่อให้เกิดความสะดวกในการกระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดหรือการประทุษร้าย หรือเป็นการกระทำความผิดซ้ำ

4. ผู้กระทำความผิดจะต้องรับโทษปรับ หรือโทษจำคุกไม่เกินกว่า 25 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อเป็นการกระทำความผิดเพื่อให้เกิดความสะดวกในการกระทำความผิดฐานก่อการร้ายระหว่างประเทศ

5. สำหรับความผิดฐานอื่นๆตามอนุมาตรา (a) นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับ หรือโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากนั้นบุคคลใดที่พยายามหรือสมคบกันกระทำความผิดต้องระวางโทษเช่นเดียวกับโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และให้ทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดให้ถูกริบตกเป็นของแผ่นดิน⁶³

⁶³Title 18 U.S.C., section 1028(b) "The punishment for an offense under subsection (a) of this section is--

(1) except as provided in paragraphs (3) and (4), a fine under this title or imprisonment for not more than 15 years, or both, if the offense is--

(A) the production or transfer of an identification document or false identification document that is or appears to be--

(i) an identification document issued by or under the authority of the United States; or

(ii) a birth certificate, or a driver's license or personal identification card;

(B) the production or transfer of more than five identification documents or false identification documents;

(C) an offense under paragraph (5) of such subsection; or

(D) an offense under paragraph (7) of such subsection that involves the transfer or use of 1 or more means of identification if, as a result of the offense, any individual committing the offense obtains anything of value aggregating \$1,000 or more during any 1-year period;

ต่อมาในปี 2004 สภาของเกรตไบบัญญัติกฎหมายเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งฉบับเพื่อใช้ในการปราบปรามการกระทำความผิดที่เป็น Identity Theft ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คือ The Identity Theft Penalty Enhancement Act ตามมาตรา 1028A โดยกฎหมายแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ผู้ใดโอน ครอบครอง หรือใช้โดยปราศจากอำนาจตามกฎหมายซึ่งสิ่งที่ใช้ระบุตัวบุคคล (means of identification) ของผู้อื่นในการกระทำความผิดอาญาที่ร้ายแรง (felonies) ต้องถูกพิพากษาลงโทษจำคุก 2 ปี เพิ่มเติมจากการลงโทษตามความผิดอาญาที่ร้ายแรงนั้น

2. ผู้ใดโอน ครอบครอง หรือใช้โดยปราศจากอำนาจตามกฎหมายซึ่งสิ่งที่ใช้ระบุตัวบุคคล (means of identification) ของผู้อื่น หรือเอกสารส่วนบุคคลปลอม ในการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายตาม section 2332b(g)(5)(B) จะต้องถูกลงโทษจำคุก 5 ปี เพิ่มเติมจากการลงโทษ

(2) except as provided in paragraphs (3) and (4), a fine under this title or imprisonment for not more than three years, or both, if the offense is--

(A) any other production, transfer, or use of a means of identification, an identification document, or a false identification document; or

(B) an offense under paragraph (3) or (7) of such subsection;

(3) a fine under this title or imprisonment for not more than 20 years, or both, if the offense is committed--

(A) to facilitate a drug trafficking crime (as defined in section 929(a)(2));

(B) in connection with a crime of violence (as defined in section 924(c)(3)); or

(C) after a prior conviction under this section becomes final;

(4) a fine under this title or imprisonment for not more than 25 years, or both, if the offense is committed to facilitate an act of international terrorism (as defined in section 2331(1) of this title);

(5) in the case of any offense under subsection (a), forfeiture to the United States of any personal property used or intended to be used to commit the offense; and

(6) a fine under this title or imprisonment for not more than one year, or both, in any other case."

ตามความผิดอาญาที่ร้ายแรงนั้น⁶⁴

ซึ่งกฎหมายฉบับนี้มีผลในการคุ้มครองการค้าระหว่างมลรัฐที่รวมถึงการส่งผ่านเอกสารโดยทางอิเล็กทรอนิกส์หรือเป็นเอกสารส่วนบุคคลที่ออกโดยสหรัฐอเมริกาด้วย จึงทำให้การทำธุรกรรมของบัตรเครดิตทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างมลรัฐซึ่งมีผลในด้านการค้าระหว่างมลรัฐ หากมีการกระทำความผิดที่เป็น Identity Theft กับกรณีดังกล่าวเป็นสิ่งต้องห้ามตามกฎหมาย

คดีที่ศาลพิพากษาลงโทษตามกฎหมายฉบับนี้ คือ คดี United States v Oliver Alaefule ซึ่ง Oliver Alaefule Charles Timothy และ Ifeany Onwuazo จำเลยทั้งสามคนร่วมกันขโมยข้อมูลของบุคคลอื่น เช่น ชื่อ วันเดือนปีเกิด หมายเลขประกันสังคม ของผู้อื่นแล้วนำไปยื่นสมัครขอใช้บริการบัตรเครดิตในนามของเจ้าของข้อมูลจำนวนกว่า 100 ใบ ซึ่ง Timothy ได้ขโมยข้อมูลมาจากการทำงานซึ่งประกอบธุรกิจให้บริการรถเช่าภายในสนามบิน Sacramento เมื่อจำเลยได้รับบัตรเครดิตแล้วได้ร่วมกันนำไปใช้ซื้อสินค้าและบริการต่างๆ รวมทั้งเบิกเงินสด ศาลตัดสินลงโทษ Oliver Alaefule ให้จำคุก 15 เดือน Charles Timothy ให้จำคุก 31 เดือน และ Ifeany Onwuazo ให้จำคุก 12 เดือน⁶⁵

หรือในคดี United States v Robert Christopher Lawrence ซึ่งจำเลยสารภาพว่าได้รับและใช้บัตรเครดิตจากการนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นไปใช้โดยทุจริต ซึ่งจำเลยเป็นลูกจ้างและ

⁶⁴Title 18 U.S.C., Section 1028A

"(a) Offenses-

(1) In general- Whoever, during and in relation to any felony violation enumerated in subsection (c), knowingly transfers, possesses, or uses, without lawful authority, a means of identification of another person shall, in addition to the punishment provided for such felony, be sentenced to a term of imprisonment of 2 years.

(2) Terrorism offense- Whoever, during and in relation to any felony violation enumerated in section 2332b(g)(5)(B), knowingly transfers, possesses, or uses, without lawful authority, a means of identification of another person or a false identification document shall, in addition to the punishment provided for such felony, be sentenced to a term of imprisonment of 5 years."

⁶⁵ข้อมูลดังกล่าวแปลมาจาก Final conspirator sentenced in credit card fraud ring ใน [Http://www.consumer.gov/idtheft/cases.htm](http://www.consumer.gov/idtheft/cases.htm), (3 November 2005).

ทำงานอยู่ที่ Kriser Permanente ได้นำเอกสารทางด้านการแพทย์ซึ่งบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยที่มีชื่อคล้ายกับของเขา เช่น ชื่อ วันเดือนปีเกิด และที่อยู่ นำไปยื่นขอบัตรเครดิต ซึ่งศาลตัดสินให้ลงโทษจำคุก 33 เดือน และชดใช้เงินจำนวน 78,672.67 เหรียญสหรัฐ พร้อมกับภายหลังจากพ้นโทษให้คุมประพฤติเป็นเวลา 3 ปี⁶⁶

นอกจากนั้นยังมีกฎหมายฉบับอื่นที่ใช้ในการปราบปรามกับการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวอีกหลายฉบับ ได้แก่

1. The Fair Credit Reporting Act (15 U.S.C.A section 1681- 1681u) ที่ใช้บังคับกับบริษัทผู้ให้บริการที่จะต้องปกปิดข้อมูลของลูกค้าให้เป็นความลับและต้องมีขั้นตอนการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลดังกล่าวอย่างเพียงพอด้วย

2. The Fair and Accurate Credit Transactions Act 2003 มีวัตถุประสงค์ในการร่างเพื่อทำให้ The Fair Credit Reporting Act สามารถป้องกัน Identity Theft ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพิ่มมาตรการให้ความช่วยเหลือและเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายได้มากยิ่งขึ้น

3. Mail Fraud (18 U.S.C.A section 1341)

4. Wire Fraud (18 U.S.C.A section 1343)

5. Financial institution fraud (18 U.S.C.A section 1344)

6. Computer fraud (18 U.S.C.A section 1030(a)(4))

7. Unauthorized use of a Social Security number (42 U.S.C.A section 408(a)(7)(B))

8. ความผิดฐานให้ซึ่งข้อมูลทางการเงินที่ไม่ถูกต้องอันเป็นผลมาจากการได้มาซึ่งข้อมูลของผู้ให้บริการ (18 U.S.C.A section 6821(a))⁶⁷

สำหรับมลรัฐต่างๆแล้ว ได้มีการบัญญัติกฎหมายขึ้นเพื่อเป็นการปราบปรามการกระทำความผิดที่เป็น Identity Theft เช่นกัน โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ ห้ามมิให้มีการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยมิชอบ แต่จะแตกต่างกันไปตามแต่สิ่งที่กฎหมายมุ่งประสงค์จะคุ้มครองหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการกระทำความผิด เช่น บางมลรัฐห้ามการใช้เพียงเพื่อได้มาซึ่งเงิน ได้แก่ Ala. Code section 13A-8-192 (Alabama), W. Vi. Code 61-3-54 (West Virginia) ส่วนบางมลรัฐห้ามการใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อนำไปใช้ในการกระทำความผิดฐานอื่นๆ ได้แก่ Del Code Ann title 11 section 854(a) (Delaware), 720 Ill. Comp. Stat 6/16G-15 (Illinois) หรือบางมลรัฐห้ามมิให้ใช้

⁶⁶ Ibid.

⁶⁷ Karl A. Menninger, *supra* note 51.

เพื่อให้ได้มาซึ่งเงิน สินค้า ทรัพย์สิน บริการ หรือสิ่งมีค่าอื่นใด เช่น Iowa Code Ann section 715A.8(2) (Iowa), Md.Code Ann.,Crim. Law section 8-301 (Maryland) เป็นต้น ซึ่งข้อห้ามที่เหมือนกันของกฎหมายของแต่ละมลรัฐ คือ การครอบครองและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยมิชอบ เช่น ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ วันเกิด หมายเลขใบขับขี่ หมายเลขประกันสังคม หมายเลขประจำตัวลูกจ้าง หมายเลขบัตรเครดิตและวันที่ออกบัตร (หรือวันที่หมดอายุ) และรวมถึงตัวเลขที่ใช้ในการทำธุรกรรมผ่านระบบคอมพิวเตอร์ด้วย เช่น หมายเลขประจำตัว (person's electronic identification number) รหัส(code) ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (digital signature) รหัสผ่าน (computer password) อีเมล (email address) หมายเลขโทรคมนาคม (telecommunication identification number) และลักษณะทางชีวภาพ ของบุคคล เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ เสียง รูปใบหน้า เรตินา ดีเอ็นเอ หนังสือเดินทางและหมายเลขหนังสือเดินทาง และรูปถ่าย เป็นต้น⁶⁸

3.1.4. The Counterfeit Access Device and Computer Fraud and Abuse Act 1984

แนวความคิดของสภาองเกรสในการบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่เพื่อให้ดำเนินคดีกับการกระทำความผิดต่อคอมพิวเตอร์ในรูปแบบต่างๆ เนื่องจากเห็นว่าการกระทำความผิดรูปแบบใหม่นี้มีลักษณะที่เป็นพิเศษแตกต่างไปจากความผิดรูปแบบเดิม เพราะเป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่มียุติวิธี ทำให้การดำเนินคดีโดยอาศัยความผิดฐาน theft และ larceny ตามกฎหมายเดิมเป็นเรื่องที่ยากลำบากเพื่อแก้ปัญหาเรื่องนี้ควรที่จะบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่มากกว่าการพยายามที่จะนำกฎหมายเก่ามาปรับใช้ดำเนินคดีกับความผิดในรูปแบบใหม่นี้ สภาองเกรสจึงบัญญัติ The Counterfeit Access Device and Computer Fraud and Abuse Act ขึ้นในปี ค.ศ. 1984⁶⁹ โดยบัญญัติไว้ในบทที่ 18 มาตรา 1030 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา (United State Code หรือ U.S.C.) เรื่อง การปลอมแปลงอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงและการละเมิดและฉ้อฉลต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งได้มีการแก้ไขตลอดมาอีกหลายครั้งจนกระทั่งถึงฉบับปัจจุบันที่แก้ไขในปี ค.ศ. 2001 โดยกำหนดให้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลโดยมิชอบเป็นการกระทำความผิดต่อระบบคอมพิวเตอร์ เช่น

⁶⁸*Ibid.*

⁶⁹Eric J. Bakewell, Michelle Koldaro and Jennifer M. Tija, "Computer Crime," *American Journal Law Review*, 38 (2000), p. 484.

1. การกระทำโดยรู้และเจตนาที่จะฉ้อโกง ได้เข้าถึงคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการคุ้มครองโดยปราศจากอำนาจหรือเกินขอบอำนาจการเข้าถึงโดยชอบ และด้วยวิธีการดังกล่าวทำให้เกิดการฉ้อโกงโดยเจตนา และได้รับไปซึ่งสิ่งที่มีค่าใดๆ (เว้นแต่วัตถุประสงค์ของการฉ้อโกง) และสิ่งของที่ได้มารวมเฉพาะการใช้คอมพิวเตอร์และมูลค่าของการใช้ดังกล่าวนั้นไม่เกินกว่า 5,000 เหรียญสหรัฐ ภายในช่วงระยะเวลา 1 ปี เป็นการกระทำความผิด⁷⁰

2. กำหนดให้การกระทำดังต่อไปนี้เป็นความผิด

(i) ผู้ใดโดยรู้ทำให้เกิดการส่งโปรแกรม ข้อมูล รหัส หรือคำสั่ง และการกระทำดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหายต่อคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการคุ้มครองโดยปราศจากอำนาจ

(ii) ผู้ใดโดยเจตนาที่จะเข้าถึงคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการคุ้มครองโดยปราศจากอำนาจ และจากการกระทำดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหายโดยการประมาทโดยรู้ตัว (reckless)

(iii) ผู้ใดโดยเจตนาที่จะเข้าถึงคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการคุ้มครองโดยปราศจากอำนาจ และจากการกระทำดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหาย

และมาตรา 1030(a)(5)(B) กำหนดว่า จากการกระทำความผิดในตาม (A)(i) (ii) หรือ (iii) ทำให้เกิด (หรือในการพยายามกระทำความผิด ถ้าความผิดนั้นได้กระทำสำเร็จจนเป็นเหตุให้เกิด)

(i) ความเสียหายต่อบุคคลอื่นในช่วงเวลาหนึ่งปี เป็นเงินรวมกันไม่น้อยกว่า 5,000 เหรียญสหรัฐ

(ii) การแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือการทำให้เกิดความเสียหายต่อผลการทดสอบทางการแพทย์ คำวินิจฉัยทางการแพทย์ การรักษาพยาบาลหรืออนามัยของบุคคลหนึ่งหรือมากกว่านั้น

(iii) การทำให้ผู้ใดได้รับบาดเจ็บทางร่างกาย

(iv) การข่มขู่จะทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและอนามัยของสาธารณชน หรือ

⁷⁰Title 18 U.S.C., Section 1030(a)(4) "knowingly and with intent to defraud, accesses a protected computer without authorization, or exceeds authorized access, and by means of such conduct furthers the intended fraud and obtains anything of value, unless the object of the fraud and the thing obtained consists only of the use of the computer and the value of such use is not more than \$5,000 in any 1-year period"

(v) ความเสียหายซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งถูกใช้โดยหรือสำหรับหน่วยงานของรัฐในการบริหารงานยุติธรรม การทหาร หรือความมั่นคงของชาติ⁷¹

3. การกระทำโดยรู้และเจตนาที่จะฉ้อโกงการพาณิชย์ (ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 1029) โดยใช้รหัสผ่านใดๆหรือข้อมูลอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยปราศจากอำนาจเป็นความผิด ถ้า

(A) การพาณิชย์นั้นส่งผลกระทบต่อการค้าระหว่างมลรัฐ หรือระหว่างประเทศ หรือ

(B) คอมพิวเตอร์ดังกล่าวถูกใช้โดยรัฐบาลของสหรัฐอเมริกาหรือถูกใช้สำหรับรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา⁷²

⁷¹Title 18 U.S.C., section 1030(a)(5)(A)(i) "knowingly causes the transmission of a program, information, code, or command, and as a result of such conduct, intentionally causes damage without authorization, to a protected computer;

(ii) intentionally accesses a protected computer without authorization, and as a result of such conduct, recklessly causes damage; or

(iii) intentionally accesses a protected computer without authorization, and as a result of such conduct, causes damage; and

(B) by conduct described in clause (i), (ii), or (iii) of subparagraph (A), caused (or, in the case of an attempted offense, would, if completed, have caused)-

(i) loss to 1 or more persons during any 1-year period (and, for purposes of an investigation, prosecution, or other proceeding brought by the United States only, loss resulting from a related course of conduct affecting 1 or more other protected computers) aggregating at least \$5,000 in value;

(ii) the modification or impairment, or potential modification or impairment, of the medical examination, diagnosis, treatment, or care of 1 or more individuals;

(iii) physical injury to any person;

(iv) a threat to public health or safety; or

(v) damage affecting a computer system used by or for a government entity in furtherance of the administration of justice, national defense, or national security"

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าหากอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง (access device) ตามมาตรา 1029(e)(1) นั้นใช้เป็นรหัสผ่านหรือเป็นเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคล เพื่อใช้ในการเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์แล้ว เมื่อมีการปลอมแปลงอุปกรณ์นั้นและเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยปราศจากอำนาจ ผู้กระทำความผิดย่อมต้องรับโทษตามนัยมาตรา 1030 ด้วย

3.1.5. Utah Criminal Code

สำหรับมลรัฐยูทาห์ (Utah) ได้นำหลักการที่จะลงโทษการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคล ไม่ว่าจะเป็นรหัส หมายเลขประจำตัว หรือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ บัญญัติรวมไว้ในประมวลกฎหมายอาญาของมลรัฐ (Utah Criminal Code) ซึ่งบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องจะอยู่ใน Title 76 Chapter 6 Offenses Against Property Part 5 Fraud โดยเฉพาะในลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับบัตรที่เกี่ยวข้องธุรกรรมทางการเงิน (Financial transaction card offenses) ได้ให้นิยามคำศัพท์ไว้ ดังนี้

“ใบบันทึกการขาย (Credit card sales draft)” หมายถึง ใบบันทึกการขาย ใบส่งจ่ายเงิน หรือสิ่งที่อยู่ในรูปของกระดาษหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้บันทึกจำนวนเงินที่ขาย ราคาสินค้าหรือบริการ หรือสิ่งที่มีค่าอื่นใด ซึ่งถูกทำขึ้นหรือมีความหมายว่าถูกทำขึ้นหรือตามคำร้องขอของผู้ถือบัตรอันเนื่องมาจากการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หมายเลขของบัตร หรือรหัสประจำตัวบุคคล โดยการบันทึกดังกล่าวถูกทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานในการทำธุรกรรมนั้น⁷³

⁷²Title 18 U.S.C., section 1030(a)(6) “knowingly and with intent to defraud traffics (as defined in section 1029) in any password or similar information through which a computer may be accessed without authorization, if--

(A) such trafficking affects interstate or foreign commerce; or

(B) such computer is used by or for the Government of the United States”

⁷³Utah Criminal Code, Section 76-6-506(4) “Credit card sales draft” means any sales slip, draft, or other written or electronic record of a sale of money, goods, services, or anything else of value made or purported to be made to or at the request of a card holder with a financial transaction card, financial transaction card credit number, or personal identification code, whether the record of the sale or purported sale is

“บัตรที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางการเงิน (Financial transaction card)” ซึ่งผู้เขียนขอเรียกว่าบัตรอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายของไทย หมายถึง

a. บัตรเครดิต บัตรที่ใช้บริการของธนาคาร บัตรเอทีเอ็ม บัตรเดบิต บัตรเครดิตที่ใช้ในการโทรศัพท์ หรือบัตรอื่นใดที่ออกโดยผู้ออกบัตรเพื่อให้ผู้ถือบัตรได้มาซึ่งเงิน สินค้า บริการ หรือสิ่งที่มีค่าอื่นใด จากความน่าเชื่อถือหรือการรับรองของบุคคลหรือสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ถือบัตร ซึ่งมีสถานะเท่าเทียมหรือเหนือกว่าการชำระเงินด้วยใบสั่งให้จ่ายเงิน (Draft) หรือเช็ค

b. เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ออกให้แก่ผู้ถือบัตรในการตอบสนองของความต้องการในการฝากเงิน หรือเช็ค หรือการถอนจากบัญชีในรูปของเงิน คำสั่งทางการเงิน เช็คเดินทาง หรือในลักษณะสิ่งที่มีค่าอื่นใด หรือโอนเงินจากบัญชีเงินฝากสู่บัญชีบัตรเครดิตเพื่อชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน⁷⁴

evidenced by a sales draft, voucher, or other similar document in writing or electronically recorded and transmitted”

⁷⁴Utah Criminal Code, Section 76-6-506(5) “ “Financial transaction card” means:

(a) any credit card, credit plate, bank services card, banking card, check guarantee card, debit card, telephone credit card, or any other card, issued by an issuer for the use of the card holder in obtaining money, goods, services, or anything else of value on credit, or in certifying or guaranteeing to a person or business the availability to the card holder of the funds on deposit that are equal to or greater than the amount necessary to honor a draft or check payable to the order of the person or business; or

(b) any instrument or device used in providing the card holder access to a demand or time deposit account for the purpose of making deposits of money or checks in the account, or withdrawing funds from the account in the form of money, money orders, travelers' checks or other form representing value, or transferring funds from any demand or time deposit account to any credit card account in full or partial satisfaction of any outstanding balance existing in the credit card account”

“รหัสประจำตัว (Personal identification Code)” หมายถึง รหัส ตัวเลข หรือตัวอักษร ที่ออกให้แก่ผู้ถือบัตรโดยผู้ออกบัตร เพื่อให้แทนหรือคู่กับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของตน⁷⁵

นอกจากนั้นยังได้บัญญัติให้การกระทำความผิดลักษณะต่อไปนี้เป็นความผิด

1. ความผิดฐานทำขึ้น บันทึกรหัส หรือลงนามในบัตรหรือเอกสารที่เป็นพยานหลักฐาน ในการทำธุรกรรมผ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์นั้นโดยผิดกฎหมาย

ผู้กระทำความผิดจะต้องรับโทษตาม a Three Degree felony หากกระทำความผิดเจตนาที่จะฉ้อฉลโดย

(1) กระทำโดยผิดกฎหมายด้วยการปลอม บัมนูน บันทึกรหัสหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ในแถบแม่เหล็กของบัตรอิเล็กทรอนิกส์⁷⁶

(2) การครอบครองโดยรู้ว่าบัตรอิเล็กทรอนิกส์นั้นเกิดจากการปลอมหรือถูกดัดแปลง ตามข้อ (1)⁷⁷

(3) ใช้สำเนาหรือสิ่งอื่นใดที่ได้มาจากใบบันทึกรายการขาย หมายเลขบัญชี รหัส ประจำตัวของผู้ถือบัตรในการสร้างขึ้นใหม่หรือปลอมแปลงใบบันทึกรายการขาย⁷⁸ หรือ

(4) ลงชื่อของผู้อื่นหรือลายมือชื่อปลอมในบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ใบบันทึกรายการขาย หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินซึ่งเป็นพยานหลักฐานในการทำธุรกรรมผ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์⁷⁹

⁷⁵Utah Criminal Code, Section 76-6-506 (7) “Personal identification code” means any numerical or alphabetical code assigned to a card holder by the issuer to permit the authorized electronic use of his financial transaction card”

⁷⁶Utah Criminal Code, Section 76-6-506.1(1) “counterfeits, falsely makes, embosses, or encodes magnetically or electronically any financial transaction card”

⁷⁷Utah Criminal Code, Section 76-6-506.1(2) “knowingly possesses any financial transaction card produced or altered as described in Subsection (1)”

⁷⁸Utah Criminal Code, Section 76-6-506.1(3) “uses through carbon or other impressions or copies of credit card sales drafts or through any other means, the account number or personal identification code of a card holder in the creation of a fictitious or counterfeit credit card sales draft”

2. ความผิดฐานใช้บัตรหรือเครื่องมือรับบัตร หรือการสมัครเพื่อขอใช้บริการบัตรอิเล็กทรอนิกส์ โดยผิดกฎหมาย

บุคคลจะต้องรับโทษตามกฎหมายหากกระทำการดังต่อไปนี้

(1) เจตนาที่จะฉ้อฉลเพื่อให้ได้หรือพยายามที่จะให้ได้ความเชื่อถือ ชื่อหรือพยายามที่จะซื้อสินค้า ทรัพย์สิน หรือบริการ โดยใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หมายเลขบัตร รหัสประจำตัวบุคคลที่ถูกปลอมขึ้น ถูกขโมย หมกอายุ หรือถูกยกเลิกการให้บริการแล้ว หรือการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ออกบัตรหรือผู้ถือบัตร⁸⁰

(2) การใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ด้วยเจตนาที่จะฉ้อฉลเพื่อได้รับผลประโยชน์เกินกว่าที่ปรากฏในบัญชีที่แท้จริง⁸¹

(3) การใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์เกินกว่าวงเงินที่กำหนดไว้จำนวนตั้งแต่ 500 เหรียญสหรัฐ ขึ้นไป หรือเกินไปอีกกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของที่กำหนดไว้⁸²

⁷⁹Utah Criminal Code, Section 76-6-506.1(4) "signs the name of another or a fictitious name to a financial transaction card, credit card sales draft, or any instrument for the payment of money which evidences a financial transaction card transaction"

⁸⁰Utah Criminal Code, Section 76-6-506.2(1) "knowingly, with intent to defraud, obtain or attempt to obtain credit or purchase or attempt to purchase goods, property, or services, by the use of a false, fictitious, altered, counterfeit, revoked, expired, stolen, or fraudulently obtained financial transaction card, by any financial transaction card credit number, personal identification code, or by the use of a financial transaction card not authorized by the issuer or the card holder"

⁸¹Utah Criminal Code, Section 76-6-506.2(2) "use a financial transaction card, with intent to defraud, to knowingly and willfully exceed the actual balance of a demand or time deposit account"

⁸²Utah Criminal Code, Section 76-6-506.2(3) "use a financial transaction card, with intent to defraud, to willfully exceed an authorized credit line by \$500 or more, or by 50% of such line, whichever is greater"

(4) การกระทำโดยเจตนาที่จะฉ้อฉลทำการฝากเงินในบัญชีของตนหรือบัญชีของผู้อื่น โดยทำให้เครื่องรับบัตรอัตโนมัติทำงานผิดพลาด หรือถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือปลอมเช็ก ใบสั่งจ่ายเงิน คำสั่งการจ่ายเงิน หรือเอกสารอื่นใดที่คล้ายกัน⁸³

(5) การสมัครขอใช้บริการบัตรอิเล็กทรอนิกส์จากผู้ออกบัตรโดยมีเจตนาใช้หรือที่จะใช้เอกสารหรือข้อมูลส่วนตัวปลอม เช่น ชื่อ อาชีพ สถานะทางการเงิน หรือที่อยู่ หรือโดยเจตนาที่จะหลอกลวงหรือปกปิดเกี่ยวกับหนี้สินของตน เพื่อให้ผู้ออกบัตรอิเล็กทรอนิกส์ให้⁸⁴

(6) ด้วยเจตนาที่จะฉ้อฉลร้านค้า ผู้ถือบัตร หรือผู้ออกบัตร ให้ขายหรือพยายามที่จะขายใบบันทึกการขายของร้านค้าหรือของบุคคลหรือองค์กรอื่น หรือแสดงหรือจะแสดงต่อผู้ออกบัตรหรือร้านค้าเพื่อให้จ่ายเงินหรือรวบรวมไปซึ่งใบบันทึกการขายนั้น ถ้า

(i) เป็นใบสั่งจ่ายเงินปลอม

(ii) เพื่อเป็นหลักฐานแห่งการขายทั้งที่ไม่มีการออกใบบันทึกการขายจริง

(iii) ซึ่งแสดงถึงการขายที่ใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ถือบัตร

(iv) แสดงว่ามีการขายสินค้าหรือบริการโดยที่ใบบันทึกการขายไม่ได้ถูกส่งคืนให้แก่ผู้ถือบัตรหรือผู้มีสิทธิใช้บัตรนั้น

(v) มีการส่งมอบสินค้าหรือบริการที่ไม่ถูกต้อง หรือมีมูลค่าหรือคุณสมบัติน้อยกว่าที่ได้ตกลงกัน หรือมีคุณภาพที่ไม่ตรงกับสินค้าหรือบริการที่ควรคาดหวังว่าควรที่จะได้เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าหรือบริการที่แท้จริงที่ต้องส่งมอบกัน⁸⁵

⁸³Utah Criminal Code, Section 76-6-506.2(4) "willfully, with intent to defraud, deposit into his or any other account by means of an automated banking device a false, fictitious, forged, altered, or counterfeit check, draft, money order, or any other similar document"

⁸⁴Utah Criminal Code, Section 76-6-506.2(5) "make application for a financial transaction card to an issuer, while knowingly making or causing to be made a false statement or report relative to his name, occupation, financial condition, assets, or to willfully and substantially undervalue or understate any indebtedness for the purposes of influencing the issuer to issue the financial transaction card"

⁸⁵Utah Criminal Code, Section 76-6-506.2(6) "knowingly, with intent to defraud any authorized credit card merchant, card holder, or issuer, sell or attempt to sell credit

3. ความผิดฐานรับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

ผู้กระทำจะต้องรับผิดตามกฎหมายหากรับไว้ เก็บไว้ ปกปิด ครอบครอง หรือโอน ขายซึ่งทรัพย์สิน เงินสด หรือสิ่งของที่มีค่าอื่นของผู้อื่น โดยรู้ว่ามีเหตุอันควรรู้ว่าทรัพย์สิน เงินสด หรือสิ่งที่มีค่านั้นเป็นผลที่ได้มาจากสิ่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตาม Section 76-6-506.1, 76-6-506.2, 76-6-506.3⁸⁶

card sales drafts to an authorized credit card merchant or any other person or organization, for any consideration whether at a discount or otherwise, or present or cause to be presented to the issuer or an authorized credit card merchant, for payment or collection, any such credit card sales draft, if:

- (i) the draft is counterfeit or fictitious;
- (ii) the purported sales evidenced by any such credit card sales draft did not take place;
- (iii) the purported sale was not authorized by the card holder;
- (iv) the items or services purported to be sold as evidenced by the credit card sales drafts are not delivered or rendered to the card holder or person intended to receive them; or
- (v) when delivered or rendered, the goods or services are materially different or of materially lesser value or quality than represented by the seller or his agent to the purchaser, or have substantial discrepancies from goods or services impliedly represented by the purchase price when compared with the actual goods or services delivered or rendered"

⁸⁶Utah Criminal Code, Section 76-6-506.4 "It is unlawful for any person to receive, retain, conceal, possess, or dispose of personal property, cash, or other form representing value, if he knows or has reason to believe the property, cash, or other form representing value has been obtained through unlawful conduct described in Section 76-6-506.1, 76-6-506.2, or 76-6-506.3."

3.2 ประเทศอังกฤษ

โดยในประเทศอังกฤษมิได้มีการบัญญัติกฎหมายเป็นการเฉพาะเพื่อบังคับใช้กับการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคล ได้แก่ รหัสข้อมูล และบัตรอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ดังเช่นกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ได้แก้ปัญหาโดยการนำกฎหมายที่มีอยู่เดิมมาปรับใช้กับการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวแทน คือ

3.2.1 Theft Act 1968 และ 1978

1. ความผิดเกี่ยวกับการได้รับทรัพย์สินมาโดยการหลอกลวง⁸⁷ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้การหลอกลวงเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินเป็นความผิดทางอาญาทั้งสิ้น โดยคำจำกัดความของการหลอกลวง (deception) คือ การพูดหรือกระทำซึ่งเป็นการกล่าวข้อความเท็จอันเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย ซึ่งรวมถึงเจตนาของบุคคลที่หลอกลวงนั้นด้วย⁸⁸ เช่น ในคดี R. v. Abdullah การที่จำเลยลงลายมือชื่อด้านหลังบัตรเครดิตเป็นการแสดงว่าเขามีเจตนาที่จะแสดงตนเป็นเจ้าของและเมื่อได้ใช้บัตรนั้นโดยไม่มีอำนาจทำให้ได้รับสินค้าจากร้านค้า จึงมีความผิดฐานรับทรัพย์สินโดยหลอกลวง⁸⁹

⁸⁷Theft Act 1968, Section 15

“(1) A person who by any deception dishonestly obtains property belonging to another, with the intention of permanently depriving the other of it, shall on conviction on indictment be liable to imprisonment for a term not exceeding ten years.

(4) For purposes of this section ‘deception’ means any deception (whether deliberate or reckless) by words or conduct as to fact or as to law, including a deception as to the present intentions of the person using the deception or any other person.”

⁸⁸สมศักดิ์ นวตระกูลพิสุทธิ์, ยอดฉัตร ตสวริกา และ ฉันทพิมพ์ บรรจงจิตต์, “การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตของประเทศไทย,” วารสารกฎหมายปกครอง เล่มที่ 21 ตอน 1(2545), น. 86.

⁸⁹Samuels, A., “Credit Card and Cheque Card Frauds,” W The Solicitor Journal, vol, 125 Nov. 24, (1981), pp. 758-769., อ้างใน สุรเชษฐ์ ชีวินิจ, อ้างแล้ว เจริญพรที่ 11, น. 54

2. ความผิดเกี่ยวกับการได้รับบริการโดยการหลอกลวง⁹⁰ คือ การได้รับบริการมาด้วยความไม่ซื่อสัตย์สุจริตหรือจากการหลอกลวง เช่น การแสดงบัตรเครดิตต่อสถานบริการต่างๆ ทำให้ผู้ออกบัตรต้องชำระค่าบริการให้แก่สถานบริการแทนผู้ใช้บัตรนั้น เนื่องจากคาดว่าจะได้รับการชำระคืนจากผู้ถือบัตร⁹¹

3. ความผิดเกี่ยวกับการได้รับผลประโยชน์ทางการเงิน⁹² เช่น การใช้บัตรเครดิตโดยไม่สุจริตเกินกว่าวงเงินที่กำหนดไว้ถือว่าเป็นการได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยการหลอกลวง เช่น คดี R. v. Cambie จำเลยได้รับอนุมัติวงเงินจาก Barclay Card จำนวน 200 ปอนด์ แต่จำเลยใช้บัตรซื้อสินค้าเกินกว่าวงเงินที่กำหนดถือว่าจำเลยกระทำความผิดตามมาตรานี้ เพราะการใช้บัตรเครดิต

⁹⁰Theft Act 1978, Section 1

"(1) A person who by any deception dishonestly obtains services from another shall be guilty of an offence."

⁹¹สมศักดิ์ นวตระกูลพิสุทธิ์ , ยอดฉัตร ตสาริกา และฉันทพิมพ์ บรรจงจิตต์, อ้างแล้ว *เชิงอรรถที่* 88, น. 86.

⁹²Theft Act 1968, Section 16

"(1) A person who by any deception dishonestly obtains for himself or another any pecuniary advantage shall on conviction on indictment be liable to imprisonment for a term not exceeding five years.

(2) All cases in which a pecuniary advantage within the meaning of this section is to be regarded as obtained for a person are cases where-

(a) [repealed];

(b) he is allowed to borrow by way of overdraft, or to take out any policy of insurance or annuity contract, or obtains an improvement of the terms on which he is allowed to do so; or

(c) he is given the opportunity to earn remuneration or greater remuneration in an office or employment, or to win money by betting.

(3) For purposes of this section 'deception' has the same meaning as in section 15 of this Act."

โดยไม่สุจริตเกินกว่าวงเงินดังกล่าวเป็นการหลอกลวงเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ทางการเงิน เช่น เดียวกับการใช้บัตรเครดิตที่ถูกยกเลิกหรือเพิกถอนแล้ว⁹³

4. การหลอกลวงความรับผิดชอบโดยการหลอกลวง⁹⁴ คือ การหลอกลวงความรับผิดชอบนี้ โดยการหลอกลวงมี 3 รูปแบบ ได้แก่ การหลอกลวงเพื่อให้ได้ส่วนลดในจำนวนเงินที่ค้างชำระ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนโดยมีเจตนาทุจริต หรือด้วยเจตนาที่ไม่ชำระเงินตามจำนวนที่ได้ใช้ หรือ

⁹³Smith,J.C, "Obtaining By Deception, R.v.Lambie," Criminal Law Review,(1980) pp. 725-728., อ้างใน สุรเชษฐ์ ชีวินิจ, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 11, น. 55.

⁹⁴Theft Act 1978, Section 2

"(1) Subject to subsection (2) below, where a person by any deception--

(a) dishonestly secures the remission of the whole or part of any existing liability to make a payment, whether his own liability or another's; or

(b) with intent to make permanent default in whole or in part on any existing liability to make a payment, or with intent to let another do so, dishonestly induces the creditor or any person claiming payment on behalf of the creditor to wait for payment (whether or not the due date for payment is deferred) or to forgo payment; or

(c) dishonestly obtains any exemption from or abatement of liability to make a payment; he shall be guilty of an offence.

(2) For purpose of this section "liability" means legally enforceable liability; and subsection (1) shall not apply in relation to a liability that has not been accepted or established to pay compensation for a wrongful act of admission.

(3) For purposes of subsection (1)(b) a person induced to take in payment a cheque or other security for money by way of conditional satisfaction of a pre-existing liability is to be treated not as being paid but as being induced to wait for payment.

(4) For purposes of subsection (1)(c) "obtains" includes obtaining for another or enabling another to obtain."

กระทำโดยทุจริตเพื่อจงใจให้เจ้าหนี้ขยายกำหนดระยะเวลาชำระหนี้หรือยกหนี้ให้ หรือการใช้วิธีการทุจริตที่ทำให้หลุดพ้นจากภาระในการชำระเงิน⁹⁵

5. ความผิดที่เกิดจากการรับของโจร⁹⁶ คือ การครอบครองสิ่งใดๆ โดยรู้หรือเชื่อว่าเป็นของที่ถูกลักขโมย เช่น การครอบครองบัตรเครดิตที่ถูกลักขโมย เป็นต้น

6. การครอบครองทรัพย์สินที่ผิดกฎหมาย⁹⁷ เช่น การครอบครองบัตรเครดิตปลอมหรือบัตรที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือปลอมแปลงโดยผู้ครอบครองมีเจตนาที่จะนำบัตรนั้นไปใช้ เป็นต้น

⁹⁵ สมศักดิ์ นวตระกูลพิสุทธิ, ยอดฉัตร ตสาลิกา และฉันทพิมพ์ บรรจงจิตต์, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 88, น. 86.

⁹⁶ Theft Act 1968, Section 22(1)

“(1) A person handles stolen goods if (otherwise than in the course of the stealing) knowing or believing them to be stolen goods he dishonestly receives the goods, or dishonestly undertakes or assists in their retention, removal, disposal or realisation by or for the benefit of another person, or if he arranges to do so.”

⁹⁷ Theft Act 1968, Section 25

“(1) A person shall be guilty of an offence if when not at his place of abode, he has with him any article for use in the course of or in connection with any burglary, theft or cheat.

(2) A person guilty of an offence under this section shall on conviction on indictment be liable to imprisonment for a term not exceeding three years.

(3) Where a person is charged with an offence under this section, proof that he had with him any article made or adapted for use in committing a burglary, theft or cheat shall be evidence that he had it with him for such use.

(4) Any person may arrest without warrant anyone who is, or whom he, with reasonable cause, suspects to be, committing an offence under this section.

(5) For purposes of this section an offence under section 12(1) of this Act of taking a conveyance shall be treated as theft, and ‘cheat’ means an offence under section 15 of this Act.”

3.2.2 Forgery and Counterfeiting Act 1981

1. การปลอมแปลง คือ การใช้ของที่ถูกปลอมขึ้นโดยเจตนาเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าเป็นของแท้ ไม่ว่าการหลงเชื่อนั้นจะเกิดจากผู้กระทำนั้นเองหรือจากการตัดสินใจของบุคคลอื่น⁹⁸ ซึ่งการทำปลอมอาจมีได้ 2 ลักษณะ คือ การปลอมบัตรเครดิตขึ้นทั้งฉบับ และการนำบัตรเครดิตของผู้อื่นซึ่งยังมีได้ลงลายมือชื่อไปใช้ประโยชน์เพื่อทำให้บุคคลอื่นเข้าใจผิดว่าบัตรเครดิตนั้นเป็นของผู้หลอกหลวง โดยมีเจตนาที่จะใช้บัตรในฐานะเจ้าของบัตรและมีเจตนาจงใจให้บุคคลที่สามยอมรับบัตรปลอมนั้นว่าเป็นบัตรที่แท้จริง ส่วนใบบันทึกการขายจะเป็นเอกสารปลอมก็ต่อเมื่อมีการปลอมลายมือชื่อเจ้าของบัตรที่แท้จริง ซึ่งเป็นความผิดทันทีแม้ยังไม่ได้นำไปใช้ก็ตาม⁹⁹

2. การครอบครอง ทำ หรือมีอุปกรณ์ในการทำปลอมแปลง¹⁰⁰ โดยมาตรา 5(5)(k) กำหนดให้เอกสาร (instruments) หมายความว่ารวมถึงบัตรเครดิตด้วย และได้กำหนดให้การกระทำดังต่อไปนี้มีความผิด

⁹⁸Forgery and Counterfeiting Act 1981, Section 1

“(1) A person who by any deception dishonestly obtains services from another shall be guilty of an offence.

(2) It is an obtaining of services where the other is induced to confer a benefit by doing some act, or causing or permitting some act to be done, on the understanding that the benefit has been or will be paid for.

(3) Without prejudice to the generality of sub-section (2) above, it is an obtaining of services where the other is induced to make a loan, or to cause or permit a loan to be made, on the understanding that any payment (whether by way of interest or otherwise) will be or has been made in respect of the loan.”

⁹⁹สมศักดิ์ นวตระกูลพิสุทธิ, ยอดฉัตร ตสาริกา และฉันทิพิมพ์ บรรจงจิตต์, อ้างแล้ว *เชิงอรรถที่* 88, น. 87.

¹⁰⁰Forgery and Counterfeiting Act 1981, Section 5

“(1) It is an offence for a person to have in his custody or under his control an instrument to which this section applies which is, and which he knows or believes to be, false, with the intention that he or another shall use it to induce somebody to accept it as genuine, and by reason of so accepting it to do or not to do some act to his own or any

2.1 การมีบัตรเครดิตปลอมไว้ในความครอบครองหรือภายใต้การควบคุม โดยมีเจตนาให้ตนเองหรือผู้อื่นใช้บัตรเครดิตปลอมนั้นกับบุคคลใดบุคคลอื่นเสมือนเป็นบัตรเครดิตที่แท้จริง และในการยอมรับบัตรเครดิตดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้นั้นหรือบุคคลอื่น (มาตรา 5(1))

2.2 การมีไว้ในความครอบครองหรือภายใต้การควบคุมโดยไม่มีอำนาจหรือข้ออ้างตามกฎหมาย โดยรู้ว่าเป็นเอกสารปลอมซึ่งการกระทำความผิดเกี่ยวกับเอกสารด้านการเงิน ใบสำคัญ หุ่น หนังสือเดินทาง และอื่นๆ อยู่ในข่ายเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับเอกสารด้วย (มาตรา 5(2))

other person's prejudice.

(2) It is an offence for a person to have in his custody or under his control, without lawful authority or excuse, an instrument to which this section applies which is, and which he knows or believes to be, false.

(3) It is an offence for a person to make or to have in his custody or under his control a machine or implement, or paper or any other material, which to his knowledge is or has been specially designed or adapted for the making of an instrument to which this section applies, with the intention that he or another shall make an instrument to which this section applies which is false and that he or another shall use the instrument to induce somebody to accept it as genuine, and by reason of so accepting it to do or not to do some act to his own or any other person's prejudice.

(4) It is an offence for a person to make or to have in his custody or under his control any such machine, implement, paper or material, without lawful authority or excuse.

(5) The instruments to which this section applies are—

(a) money orders;

(j) cheque cards;

(k) credit cards;"

2.3 การมีอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวัสดุอื่นใด เพื่อใช้ในการผลิตบัตรเครดิตปลอม โดยมีเจตนาเพื่อผลิตและนำบัตรเครดิตปลอมดังกล่าวไปก่อให้เกิดความเสียหายกับผู้ขึ้นหรือบุคคลอื่นใด (มาตรา 5(3)) ซึ่งอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว เช่น เครื่องถ่ายเอกสารซึ่งสามารถใช้พิมพ์บัตรให้เหมือนของจริง หรือเครื่องซิลค์สกรีน (silk screen) ที่ใช้ในการทำแบบพิมพ์ เป็นต้น¹⁰¹

2.4 การทำ หรือมีอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวัสดุเพื่อใช้ผลิตบัตรเครดิตปลอมโดยไม่มีอำนาจหรือข้ออ้างตามกฎหมาย (มาตรา 5(4))

3.2.3 Computer Misuse Act 1990

โดยกฎหมายฉบับนี้บัญญัติขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะปราบปรามการใช้คอมพิวเตอร์โดยมิชอบ ซึ่งตัดทอนลงโทษตรงที่การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือปราศจากอำนาจ ส่วนหลังจากนั้นหากผู้กระทำยังได้หลอกลวงเอาทรัพย์สินของผู้อื่นผ่านการใช้คอมพิวเตอร์ด้วย ก็ถือว่าผู้กระทำจะมีความผิดตามกฎหมายอาญาว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในฐานใดฐานหนึ่งเหมือนกับการหลอกลวงโดยทั่วไปเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก เพื่อเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายของประเทศไทยในหลายประการ เช่น

1. ตามคำพิพากษาในคดี R. v Gold and Schifreen (1988) 2. WLR 984 (HL) ซึ่งข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า Gold และ Schifreen ได้ล่วงรู้ถึงรหัสผ่านที่ใช้ในการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของบริษัทโทรคมนาคม โดยรหัสนี้เป็นรหัสนี้ที่บริษัทออกให้แก่วิศวกรของบริษัทเพื่อใช้ในการดูแลรักษาระบบคอมพิวเตอร์ของบริษัทจึงทำให้ผู้ถือรหัสดังกล่าวสามารถเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของบริษัทได้ทุกรูปแบบรวมถึงให้บริการด้านโทรคมนาคมโดยไม่ต้องชำระค่าบริการ โดยทั้งสองคนถูกดำเนินคดีในข้อหาปลอมเอกสาร ตาม Forgery and Counterfeiting Act 1981 ซึ่งสภาขุนนางของอังกฤษได้วินิจฉัยว่าความผิดฐานปลอมเอกสารจะต้องมีการทำให้เกิดหรือแสดงของปลอมขึ้น เช่น ลายมือชื่อปลอม แต่จากข้อเท็จจริงรหัสนี้ที่จำเลยทั้งสองใช้เป็นของจริง เพียงแต่จำเลยไม่มีสิทธิใช้รหัสดังกล่าวเท่านั้น จึงพิพากษายกฟ้อง ซึ่งเหตุผลนี้จึงเป็นที่มาของ

¹⁰¹ สมศักดิ์ นวตระกูลวิสุทธิ, ยอดฉัตร ตสาริกา และฉันทพิมพ์ บรรจงจิตต์, อ้างแล้ว *เชิงอรรถที่ 88*, น. 87.

การกำหนดฐานความผิดกรณีการเข้าถึงคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับอนุญาตตาม Computer misuse Act 1990 section 1¹⁰²

2. ตามกฎหมายการลักลอบเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น (hacking) ไม่ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายคงเป็นเพียงความผิดในทางแพ่งเท่านั้น เพราะตามกฎหมายอังกฤษถือว่าการเข้าไปในบ้านของคนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตยังไม่เป็นความผิดในทางอาญา ดังนั้น การเข้าถึงคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตแต่เดิมมาจึงถือว่าไม่ควรเป็นความผิดทางอาญา เช่นกัน¹⁰³ แต่เนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ใช้เวลาเพียงเสี้ยววินาที แต่สร้างความเสียหายเป็นจำนวนมหาศาล เช่น กลุ่มคนร้ายอาจลักลอบเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์ของธนาคารและใช้วิธีการทางเทคนิคในการค้นหารหัสผ่านที่ใช้ในการโอนเงินเข้าสู่บัญชีของตนก็ได้ ซึ่งช่วงเวลาที่เพียงเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์โดยยังไม่ได้ดำเนินการใดๆ ต่อ แม้จะมีเจตนาเพื่อค้นหารหัสผ่านก็ตาม ก็อาจถือได้ว่าเป็นเพียงขั้นตอนเตรียมการที่จะกระทำความผิดเท่านั้น ซึ่งไม่มีความผิดต่อกฎหมายแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำความผิดมิให้เกิดขึ้นจึงควรบัญญัติความผิดฐานการเข้าถึงคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับอนุญาตโดยมีเจตนาเพื่อที่จะกระทำความผิดฐานอื่นที่ร้ายแรงขึ้นตาม Computer misuse Act 1990 section 2¹⁰⁴

3. เนื่องจาก The Criminal Damage Act 1971 section 10(1)¹⁰⁵ ได้ให้ความหมายของคำว่า "ทรัพย์สิน (property)" หมายถึง เฉพาะสิ่งที่จับต้องได้เท่านั้น ดังนั้น ในกรณีที่เป็นการ

¹⁰²ชาติ ชัยเดชสุริยะ, "การฉ้อโกงทางคอมพิวเตอร์: กฎหมายและมุมมองเปรียบเทียบในประเทศอังกฤษและประเทศอื่น," วารสารกฎหมาย, 22 (มิถุนายน 2547), น. 82-83.

¹⁰³Matin Wasik, Crime and the Computer (Oxford: Clarendon Press, 1991), p. 75.

¹⁰⁴ชาติ ชัยเดชสุริยะ, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 102, น. 83.

¹⁰⁵The Criminal Damage Act 1971, Section 10 (1) "In this Act "property" means property of a tangible nature, whether real or personal, including money and—

(a) including wild creatures which have been tamed or are ordinarily kept in captivity, and any other wild creatures or their carcasses if, but only if, they have been reduced into possession which has not been lost or abandoned or are in the course of being reduced into possession; but

(b) not including mushrooms growing wild on any land or flowers, fruit or foliage of a plant growing wild on any land"

กระทำให้อข้อมูลหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์เสียหายไม่สามารถใช้งานได้ถือเป็นความเสียหายต่อสิ่งที่มีมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า จึงไม่อาจเป็นความผิดฐานทำให้เสียหาย เช่น ในคดี Cox v. Riley (1986) 83 Cr App Rep 54, DC และในคดี R v. Whitely (1991) Crim LR 436, CA ซึ่งหากจะตีความให้ทรัพย์สินมีความหมายรวมถึงข้อมูลหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยอาจทำให้กฎหมายขาดความแน่นอนได้ จึงต้องบัญญัติความผิดฐานดัดแปลงแก้ไขข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตไว้ใน Computer misuse Act 1990 section 3¹⁰⁶

ซึ่งตาม Computer misuse Act 1990 ได้บัญญัติการกระทำที่เป็นความผิดอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ความผิดฐานเข้าถึงโดยปราศจากอำนาจ

มาตรา 1 บัญญัติว่า¹⁰⁷

(1) บุคคลจะมีความผิด เมื่อ

¹⁰⁶ชาติ ชัยเดชสุริยะ, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 102, น. 84.

¹⁰⁷Computer Misuse Act 1990, Section 1.—“(1) A person is guilty of an offence if—

(a) he causes a computer to perform any function with intent to secure access to any program or data held in any computer;

(b) the access he intends to secure is unauthorised; and

(c) he knows at the time when he causes the computer to perform the function that that is the case.

(2) The intent a person has to have to commit an offence under this section need not be directed at—

(a) any particular program or data;

(b) a program or data of any particular kind; or

(c) a program or data held in any particular computer.

(3) A person guilty of an offence under this section shall be liable on summary conviction to imprisonment for a term not exceeding six months or to a fine not exceeding level 5 on the standard scale or to both.”

(a) ได้กระทำการใดๆในคอมพิวเตอร์ให้ปฏิบัติการหรือแสดงผลใดๆด้วยเจตนาที่จะผ่านระบบป้องกันที่มีไว้เพื่อป้องกันการเข้าถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลใดๆที่ได้จัดเก็บในคอมพิวเตอร์

(b) การผ่านสิ่งป้องกันเพื่อเข้าไปในระบบนั้นเป็นการกระทำโดยปราศจากอำนาจ และ

(c) บุคคลนั้นได้รู้ในขณะที่กระทำอยู่แล้วว่า เป็นการทำให้คอมพิวเตอร์ปฏิบัติการหรือแสดงผลโดยปราศจากอำนาจ

(2) เจตนาของผู้กระทำผิดตามมาตรา¹⁰⁸นี้ไม่จำเป็นต้องประสงค์ที่กระทำต่อ

(a) โปรแกรมใดๆ เป็นพิเศษอย่างเฉพาะเจาะจง หรือข้อมูล

(b) โปรแกรมหรือข้อมูลเฉพาะเจาะจงใดๆ หรือ

(c) โปรแกรมหรือข้อมูลที่ถูกเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งเครื่องใดเป็นการเฉพาะเจาะจง

(3) บุคคลที่กระทำความผิดตามมาตรา¹⁰⁸นี้จะต้องถูกพิจารณาคดีแบบรวบรัด โดยมีระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินระดับ 5 ตามตารางมาตรฐาน (คือไม่เกิน 5,000 ปอนด์) หรือทั้งจำทั้งปรับ

ซึ่งบทบัญญัติตามมาตรา¹⁰⁸นี้จะกำหนดให้เป็นความผิดโดยมุ่งเน้นที่เป็นการทำให้คอมพิวเตอร์ปฏิบัติการหรือแสดงผลใดๆออกมา แต่ไม่รวมถึงการสัมผัสทางกายภาพโดยมิได้มีการทำให้คอมพิวเตอร์ปฏิบัติการใดๆ เช่น การดูข้อมูลที่ปรากฏบนจอภาพโดยไม่มีการกระทำใดๆกับคอมพิวเตอร์ด้วย โดยการเข้าถึงคอมพิวเตอร์ตามมาตรา¹⁰⁸นี้ไม่คำนึงว่าผู้กระทำจะประสบความสำเร็จสามารถผ่านระบบป้องกันเพื่อไปถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลได้หรือไม่ ก็เป็นความผิด¹⁰⁸ ซึ่งศาลที่มีอำนาจในการพิจารณาคดีในความผิดตามมาตรา¹⁰⁸นี้ คือ ศาล Magistrate Court โดยมาตรา 44(1) แห่ง Magistrate' Court Act 1980 กำหนดให้ผู้ที่ไม่ให้ความช่วยเหลือผู้กระทำความผิดโดยการให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร รหัสผ่าน เพื่อให้เข้าสู่ระบบข้อมูลก็มีความผิดด้วย¹⁰⁹

2. ความผิดฐานเข้าถึงโดยปราศจากอำนาจโดยมีเจตนาที่จะกระทำหรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำความผิดฐานอื่น

¹⁰⁸ สุนติ คงเทพ, "การไม่มีอำนาจในการเข้าสู่ระบบประมวลผล (Hacking)," บทบัญญัติ, 55 ตอน 1 (มีนาคม 2542), น. 134-135.

¹⁰⁹ เฟื่องอ้าง, น. 136.

มาตรา 2 บัญญัติว่า¹¹⁰

- (1) บุคคลจะมีความผิดตามมาตรา 1 นี้ ถ้าหากว่าได้กระทำความผิดตามมาตรา 1 โดยมีเจตนา
(a) กระทำความผิดในสิ่งที่มาตรานี้บังคับใช้ หรือ

¹¹⁰Computer Misuse Act 1990, Section 2—“(1) A person is guilty of an offence under this section if he commits an offence under section 1 above (“the unauthorised access offence”) with intent—

- (a) to commit an offence to which this section applies; or
(b) to facilitate the commission of such an offence (whether by himself or by any other person); and the offence he intends to commit or facilitate is referred to below in this section as the further offence.

- (2) This section applies to offences—
(a) for which the sentence is fixed by law; or
(b) for which a person of twenty-one years of age or over (not previously convicted) may be sentenced to imprisonment for a term of five years (or, in England and Wales, might be so sentenced but for the restrictions imposed by section 33 of the [1980 c. 43.] Magistrates' Courts Act 1980).

- (3) It is immaterial for the purposes of this section whether the further offence is to be committed on the same occasion as the unauthorised access offence or on any future occasion.

- (4) A person may be guilty of an offence under this section even though the facts are such that the commission of the further offence is impossible.

- (5) A person guilty of an offence under this section shall be liable—
(a) on summary conviction, to imprisonment for a term not exceeding six months or to a fine not exceeding the statutory maximum or to both; and
(b) on conviction on indictment, to imprisonment for a term not exceeding five years or to a fine or to both.”

(b) ให้ความสะดวกในการกระทำความผิด (ไม่ว่าการกระทำความผิดนั้นจะกระทำโดยตนเองหรือโดยบุคคลอื่น) และความผิดที่เขาเจตนากระทำหรือให้ความสะดวกเป็นความผิดที่ถูกกำหนดไว้ในมาตรานี้

(2) มาตรานี้ใช้กับ

(a) ความผิดที่ถูกกำหนดไว้ในกฎหมาย หรือ

(b) บุคคลที่กระทำความผิดมีอายุ 21 ปีขึ้นไป

(3) เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ไม่ว่าความผิดที่จะกระทำต่อไป จะได้กระทำลงในเวลาเดียวกันกับการเข้าถึงคอมพิวเตอร์โดยปราศจากอำนาจ หรือในเวลาอื่นใดในอนาคต ก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญ

(4) บุคคลที่กระทำนั้นอาจมีความผิดตามมาตรานี้ แม้ว่าจะปรากฏข้อเท็จจริงว่าการกระทำความผิดที่จะกระทำต่อไปเป็นเรื่องที่ไม่สามารถบรรลุผลได้ก็ตาม

(5) ผู้กระทำความผิดตามมาตรานี้จะต้องถูกดำเนินคดี

(a) โดยมีการพิจารณาคดีอย่างรวบรัด และต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินชั้นสูงตามที่กฎหมายกำหนด หรือทั้งจำทั้งปรับ และ

(b) หากเป็นความผิดร้ายแรงจะถูกลงโทษไม่เกิน 5 ปี หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

"การเข้าถึง" หมายถึง การกระทำใดๆอันเป็นเหตุให้คอมพิวเตอร์ปฏิบัติงานไม่ว่าโดยการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือลงโปรแกรมหรือข้อมูล ทำซ้ำ หรือย้ายโปรแกรมหรือข้อมูลไปเก็บไว้ที่อื่น การใช้โปรแกรมหรือข้อมูล หรือนำออกมาจากคอมพิวเตอร์ที่เก็บโปรแกรมหรือข้อมูลนั้นๆ

โดยความผิดตามมาตรานี้อาจถูกฟ้องร้องและพิจารณาคดีได้ทั้งในศาล Crown Court และ Magistrate Court ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของการกระทำความผิด โดยมีเจตนาเพื่อลงโทษบุคคลที่ได้เข้าถึงคอมพิวเตอร์โดยปราศจากอำนาจตามมาตรา 1 ที่มีเจตนาเพื่อที่จะกระทำความผิดอย่างอื่นต่อไปภายหลังจากที่ได้เข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์แล้ว¹¹¹ เช่น การนำรหัสผ่านของเจ้าหน้าที่ธนาคารแอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของธนาคารเพื่อโอนเงินเข้าสู่บัญชีของตน หรือแอบจดรหัสผ่านต่างๆที่อยู่ในฐานข้อมูลเพื่อเตรียมไว้นำไปกระทำความผิดในครั้งต่อไป ก็เป็นความผิดตามมาตรานี้เช่นกัน

¹¹¹ องอาจ เทียนหิรัญ, "อาชญากรรมคอมพิวเตอร์: การกำหนดฐานความผิดทางอาญาสำหรับการกระทำต่อคอมพิวเตอร์," (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546), น. 59.

3. ความผิดฐานแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยปราศจากอำนาจ

มาตรา 3 บัญญัติว่า¹¹²

¹¹²Computer Misuse Act 1990, Section 3.—“(1) A person is guilty of an offence if—

(a) he does any act which causes an unauthorised modification of the contents of any computer; and

(b) at the time when he does the act he has the requisite intent and the requisite knowledge.

(2) For the purposes of subsection (1)(b) above the requisite intent is an intent to cause a modification of the contents of any computer and by so doing—

(a) to impair the operation of any computer;

(b) to prevent or hinder access to any program or data held in any computer; or

(c) to impair the operation of any such program or the reliability of any such data.

(3) The intent need not be directed at—

(a) any particular computer;

(b) any particular program or data or a program or data of any particular kind; or

(c) any particular modification or a modification of any particular kind.

(4) For the purposes of subsection (1)(b) above the requisite knowledge is knowledge that any modification he intends to cause is unauthorised.

(5) It is immaterial for the purposes of this section whether an unauthorised modification or any intended effect of it of a kind mentioned in subsection (2) above is, or is intended to be, permanent or merely temporary.

(6) For the purposes of the [1971 c. 48.] Criminal Damage Act 1971 a modification of the contents of a computer shall not be regarded as damaging any computer or computer storage medium unless its effect on that computer or computer storage medium impairs its physical condition.

(7) A person guilty of an offence under this section shall be liable—

(a) on summary conviction, to imprisonment for a term not exceeding six months or to a fine not exceeding the statutory maximum or to both; and

(1) บุคคลจะมีความผิดเมื่อ

(a) ได้กระทำการแก้ไขด้วยประการใดๆซึ่งข้อมูลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์โดยปราศจากอำนาจ และ

(b) ในขณะที่กระทำเช่นนั้น ผู้กระทำมีเจตนาและรับรู้ถึงการกระทำของตน

(2) เพื่อความมุ่งหมายในอนุมาตรา (1)(b) ข้างต้น การมีเจตนาของผู้กระทำจะต้องเป็นเจตนาที่ต้องการจะทำให้เกิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล และจากการกระทำนั้น

(a) ทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบปฏิบัติการของคอมพิวเตอร์เครื่องใดๆ

(b) เป็นการป้องกันหรือขัดขวางการเข้าถึงโปรแกรมหรือข้อมูลใดๆที่อยู่ในคอมพิวเตอร์

(c) ทำให้เกิดความเสียหายต่อโปรแกรมหรือความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์

(3) เจตนาของการกระทำดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเป็นเจตนาที่กระทำโดยตรงต่อ

(a) คอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งเครื่องใดเป็นการเฉพาะ

(b) โปรแกรมหรือข้อมูลใด หรือชนิดหนึ่งชนิดใดเป็นการเฉพาะ หรือ

(c) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงใดหรือชนิดใดชนิดหนึ่งเป็นการเฉพาะ

(4) เพื่อความมุ่งหมายของอนุมาตรา (1)(b) ข้างต้น ผู้กระทำต้องรู้ว่าการแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นการกระทำโดยปราศจากอำนาจ

(5) มาตรานี้ไม่ต้องคำนึงว่าการแก้ไขในอนุมาตรา (2) จะเป็นเจตนาให้เกิดขึ้นเป็นการถาวรหรือเป็นการชั่วคราว

(6) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงต่อเครื่องคอมพิวเตอร์นี้ จะไม่ถือว่าเป็นการทำให้เกิดความเสียหายต่อคอมพิวเตอร์ตาม The Criminal Damage Act 1971 เว้นแต่การกระทำนั้นจะมีผลทางกายภาพ

(7) ผู้กระทำความผิดตามมาตรา นี้ จะต้องถูกดำเนินคดี

(a) โดยมีการพิจารณาคดีอย่างรวบรัด และต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินชั้นสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือทั้งจำทั้งปรับ และ

(b) หากเป็นความผิดร้ายแรงจะถูกลงโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

(b) on conviction on indictment, to imprisonment for a term not exceeding five years or to a fine or to both."

โดยการกระทำความผิดตามมาตรา 3 นี้สามารถดำเนินคดีได้ทั้งในศาล Crown Court และ Magistrate Court โดยขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของความผิด ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับ มาตรา 17 แล้ว มาตรานี้ได้ครอบคลุมการกระทำต่างๆ เช่น การแก้ไขเปลี่ยนแปลง การลบโปรแกรม การลบข้อมูลในคอมพิวเตอร์ การขัดขวางมิให้ผู้มีอำนาจสามารถเข้าใช้คอมพิวเตอร์ได้ การทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบปฏิบัติการหรือความน่าเชื่อถือของข้อมูลนั้น¹¹³

จะเห็นได้ว่า Computer Misuse Act 1990 มีการบัญญัติขึ้นเพื่อคุ้มครองข้อมูลซึ่งเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เก็บรักษาไว้ในคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และระบบปฏิบัติการของคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีสภาพเป็นสิ่งที่ไม่มีรูปร่างและไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า หรือสามารถสัมผัสได้ทางกายภาพ มิให้มีการเข้าถึงโดยปราศจากอำนาจ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงด้วยประการใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์นั้น โดยคณะกรรมการร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ใช้วิธีการบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่เพื่อให้ความคุ้มครองเป็นการเฉพาะแทนการที่จะไปแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเดิม โดยการขยายความของคำว่า “ทรัพย์สิน” ในกฎหมายอาญาเพื่อให้ครอบคลุมการกระทำความผิดคอมพิวเตอร์ดังกล่าว เพราะเป็นการไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง¹¹⁴ ดังนั้น หากมีกรณีที่กลุ่มคนร้ายได้แอบลักลอบนำรหัสผ่านของผู้อื่นไปใช้เพื่อเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือลักลอบเข้าไปเพื่อนำข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ เช่น รหัสผ่าน หมายเลขบัญชี หมายเลขบัตรเครดิต หรือเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลอื่นใด เพื่อนำไปใช้ในการกระทำความผิดอื่นๆต่อไปในอนาคต หรือเข้าไปเพื่อที่จะทำลายฐานข้อมูลของผู้ทรงสิทธิในการเข้าใช้ระบบคอมพิวเตอร์อันเป็นเหตุให้ผู้ทรงสิทธิเดิมไม่อาจเข้าใช้ได้อีกต่อไป ย่อมเป็นความผิดตามกฎหมายฉบับนี้

¹¹³ อองจ เทียนหิรัญ, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 111, น. 61.

¹¹⁴ เลิศชาย สุธรรมพร, “อาชญากรรมคอมพิวเตอร์: ศึกษาเฉพาะกรณีความปลอดภัยของข้อมูล,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541), น. 107.